

*DICCIONARIO
GRIEGO-ESPAÑOL*

II d.C. **Archigenes** medicus (Archig.)
Brescia, C., «Frammenti medicinali di Archigene» Nápoles, 1955, pp. 7-27
(Archig. ... B.).

Brescia 1955.pdf

Brescia 1955. PDF
Archig... B.

COLLANA DI STUDI GRECI

DIRETTA DA

VITTORIO DE FALCO

XXVII

FRAMMENTI MEDICINALI
DI ARCHIGENE
K

A CURA DI

CESARE BRESCIA

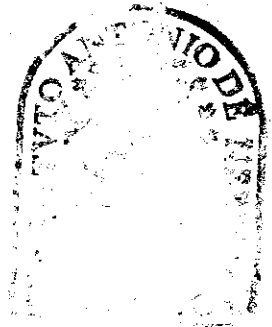
LIBRERIA SCIENTIFICA EDITRICE
NAPOLI - CORSO UMBERTO I, - 40 NAPOLI

PROPRIETA' LETTERARIA

Le copie non firmate dal Direttore della Collana sono contraffatte

Vittorio de Zucchi

21

ALLA VENERATA MEMORIA
DI ALESSANDRO OLIVIERI

P R E M E S S A

Di Archigene ¹ abbiamo poche notizie sulla vita e frammenti delle opere. Nacque in Siria, ad Apamea ², e visse a Roma sotto l'imperatore Traiano. Dovette avere grande fama, se dobbiamo credere a Giovenale, che nelle sue satire lo cita tre volte: ora è una suocera, la quale, sebbene la figlia goda ottima salute,

advocat Archigenen onerosaque pallia iactat (VI, 236),

ora è un corridore; che afflitto da estrema miseria, si augura la gotta, malattia dei ricchi,

... si non eget Anticyra ³ nec

Archigene (XIII, 97),

ora è infine lo stesso Giovenale, che consiglia ai padri di guardarsi dai figli:

oculus Archigenen quaere atque eme quod Mithridates ⁴
composuit (XIV, 251).

Insomma, il nome di Archigene serve sempre ad indicare come per antonomasia un medico di chiara fama.

Dei suoi scritti, come dianzi detto, non ci restano che frammenti, tramandatici da Galeno ⁵, da Oribasio ⁶, da Ezio Amideno ⁷ e da Paolo Egineta ⁸.

¹ Il Castiglioni, nel suo articolo su Archigene, in *Enciclopedia Italiana*, IV, p. 43, rimanda al GUNT, *Geschichte der Chirurgie I*, Berlin 1898. Cf., altresì, l'art. di M. WEIMANN, in Pauly-Wissowa, *Real Encyclop.* III, p. 484-6, e dello stesso WEIMANN, *Die pneumatische Schule*, Berlin, Weidmann, 1895, pp. 169-202.

² Cf. Galen XIV, 684: Ἀρχιγένης ὁ Ἀπαμεὶς τῆς Συρίας.

³ Città della Focide, ove si produceva l'erba cosiddetta *elleboro*, ritenuta ottima per guarire la pazzia.

⁴ Quanto all'antidoto di Mitridate, cf. il mio studio *Prodotti italiani nella farmacopea dei medici greci*, Napoli 1955, p. 23.

⁵ Claudii Galeni *Opera omnia*. Voll. 26. Edidit C. G. KÜHN. Lipsiae, 1821-1830. Cf. V, 162: VII, 365. 409. 461. 530. 686; VIII, 13. 70. 87. 90. 92 sq. 110. 148. 150. 479. 486. 509. 537. 576 sq. 591. 598. 625 sq. 634. 651. 663. 754. 827. 853. 931; IX, 8. 138. 149. 289. 293. 452. 546. 670. 816. 887; XI, 163. 669. 796; XII, 337. 406 sq. 431. 443. 463. 468 sq. 470. 523. 533. 537. 541. 565. 573. 576. 582. 620. 624.

ALESSANDRO OLIVIERI ebbe il merito considerevole, nei suoi studi che prelusero all'edizione magistrale di Ezio Amidenò, di scoprire e mettere in mostra un importantissimo ms. dell'opera di Paolo, il codice Vaticano Palatino 199, del s. c. XIII°, sfuggito all'editore critico di questa enciclopedia medica. Da esso il compianto Maestro diede alla luce alcuni frammenti, indicati come di Archigene, relativi alla pleurite (περιπνευμονία), alla tisi (φθίσις), alla tensione spasmodica del corpo o epilessia (περὶ τετάνου ἥτοι σπασμοῦ). Altri frammenti riguardano il *li-cheno*, malattia dei cavalli (ἵππου λειχήνης), un allestimento di vari rimedi (σχευασία τῆς ἱερᾶς), un antidoto¹⁰.

In effetti, non solo il testo di Paolo, tramandato dal ms. palatino, è diverso più o meno dall'a recensione già edita, ma, quel che più conta, spesso rivela la fonte, dalla quale il medico attinse quanto riferisce. In particolare, per quel che concerne Archigene, il codice palatino ci dà modo di ravvisare, attraverso il lemma Ἀρχιγένους, la provenienza di molti brani, che Paolo aveva incorporati nel suo testo, senza preoccuparsi di chiarirne l'autore originale.

E così io, partendo dagli studi e dall'esempio dell'OLIVIERI, ho creduto interessante estendere la ricerca a tutti i brani del codice¹¹, che vengono ora ad assumere una paternità certa e definita: *Archigene di Apamea*, augurandomi che questo primo sondaggio possa essere da me presto integrato con l'edizione completa di tutti i frammenti e testimonianze di questo archiatra famoso.

Napoli, autunno del '55.

CESARE BRESCIA

640. 644 sq. 655. 661. 664. 668. 679. 681. 790. 807. 808. 821. 846. 855. 859. 876. 934. 969. 1000; XIII, 167. 217. 234. 254. 262. 331. 730 sq.; XIV, 321. 343. 684; XVI, 124. 485.

⁶ Oribasius. *Collectionum medicarum reliquiae. Synopsis ad Eustathium. Libri ad Eusebium*. Voll. 5. Edidit JOANNES RAKDER. Lipsiae, 1926-1933.

Cf. I 247,3. 250,26. 296,5; III 190,34 schol. 103,1. 146,28. 231,18.30. 235,12. 236,19. 257,1; IV 205,8. 238,7. 299,5; V (*Syn. ad Eust.*) 20,20. 104,14. 269,13.

⁷ Aetii Amideni *Libri medicinales* Vol. I (1-4), Vol. II (5-8). Edidit ALEXANDER OLIVIERI. Lipsiae, 1935-40.

Cf. III, 115. 181; VI, 3. 8. 27. 28. 39. 50; VIII, 73.

⁸ Paulus Aegineta. Voll. 2. Edidit I. L. HEIBERG. Lipsiae, 1921-24.

Cf. I 30,24. 83,6. 85,13. 87,6. 91,30. 116,21. 117,11. 122,1. 222,1. 245,19. 246,8. 285,26. 326,30. 328,1. 19. 333,29. 349,14. 356,10. 361,21. 367,18. 23; II 14,17. 17,9. 288,1.

⁹ Per la descrizione del codice, cf. H. STEVENSON sen., *Codices mss. Palatini gr.*, pp. 99-101. Romae, 1885.

¹⁰ A. OLIVIERI, *Frammenti di Archigene*, in *Memorie della R. Accademia di Archeologia, Lettere e Belle Arti della Soc. R. di Napoli*, Vol. VI (1938) pp. 44-46.

¹¹ Con P¹ indico il codice, con P² riferisco le lezioni di Paolo.

Ἀρχιγένους περὶ φλεγμονῆς σπληνός.

Ἰσχυρᾶς δὲ φλεγμονῆς παρούσης, κατὰ τοῦ σπληνός, κατὰ τοῦ εὐω-
νύμου μέρους φλεβοτομητέον ἀπὸ τῆς αὐτῆς χειρὸς τοῦ ἀγκῶνος ἢ κατὰ
τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου τοῦ μικροῦ τῆς αὐτῆς χειρὸς. ἄριστον δὲ πλεόν
τὸ κατὰ τοῦ μικροῦ δακτύλου γίγνεσθαι τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ αἵματος διὰ
τὸ ἐκ μακροτέρου διαστήματος γίγνεσθαι τὴν ἀντίσπασιν ἢ διὰ φυσικὴν
τινα συγγένειαν. εἶτα καταπλαστέον διὰ τῶν λεπτυνόντων ἀνευ τοῦ σαφῶς
θερμαίνειν παραπλέκοντα καὶ νῦν τινα τῶν στυφόντων. τοιοῦτον δ' ἐστὶν
αὐτοφυῶς τὸ καλούμενον ἄλδος ἄνθος. ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο θαυμαστὸν τὸ
κατάπλασμα, οἷον· τήλεως Γ^ο β^ο κριθίνου καρδαμώμου ἀνὰ Γ^ο α^ο ἢ τε σύκων
λιπαρῶν λι. τε περιστερεῶνος ξηρᾶς πόας Γ^ο ε^ο· εἰ δὲ βούλει ἐπίθεις καπ-
πάρεως καὶ τερεβινθίνης ἀνὰ Γ^ο τε. τὰ σῦκα δὲ ἀποβρέξας ὅξει δριμυτάτῃ
ἔψε εἶτα λείου μετὰ τῶν ἄλλων εἰδῶν προκεκομμένων κάπειτα ἔψε ἐν ὀξει
ἢ κόπρῃ αἰγείᾳ μετὰ ὥμης λύσεως ἐψήσας ἐν ὀξυκράτῃ κατάπλασσε· ἐχέτω
δέ, εἰ βούλει, καὶ τὸ τοῦ ἄλδος ἄνθος ἢ τινα παραιοκόττα τούτῃ. μετὰ δὲ
ταῦτα προσάγειν χρή μαλάγμκτα εὐτονώτερα καὶ ἡρέμα ἀμύσσοντα προ-
πυριῶντα δὲ τὸ κύπρινον μετ' ὀλίγου ὀξους χρῆσθαι τοῖς μαλάγμασι πρῶτον
μὲν τοῖς ἀπλουστέροις, οἷον ἐστὶ τοῦτο [οἷον] κηροῦ λι. ἄε ταυρείου λι. α^ο
νίτρου Γ^ο γ^ο τερεβινθίνης ἄγνου τὸ σπέρμα καππάρεως ῥίζης φλοιοῦ ἀνὰ
Γ^ο ε^ο· ἔψε τὰ τηκτὰ ἔμπασάν τε τὰ ξηρὰ καὶ τοῦ Νειλέως δὲ κάλλιστον.
τῆς δὲ φλεγμονῆς ἐπὶ τὸ σκιρτῶδες μεταπιπτούσης ἢ καὶ πιπτούσης τοῖς
ἰσχυροτέροις χρηστέον, οἷον ἐστὶ τὰ διὰ τῶν σφυράδων αἰγῶν καὶ τὸ κίτρινον,
ὥστε καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἀμύσσασθαι· ἐπὶ τούτοις δὲ τό τε Μαχαιρίωνος
καὶ τὸ τοῦ κουρέως καὶ τὸ διὰ δαφνίδος καὶ τὸ δι' ἰτταίωνος, ὧν μετὰ
βραχὺ ἐρῶ τὰς τούτων σκευασίας. τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸς πειράσας ἐπέτυχον

2 sqq. P^a I 259, 9 sqq. 1-6 breviora 8 παραπλέκοντάς τινα καὶ νῦν δὲ
10 οἷον om. β|δ ἢ τε om. 11 τε|α πόας ξηρᾶς ο|α εἰ δὲ... τε om.
12 δὲ om. cod., addidi δεῖ ἀποβρέχειν 13 καὶ ἔψιν εἶτα λείου om.
εἰδῶν] ἢ δὲ ἔψε (alt.)... αἰγείᾳ] αἰγίδος ἔψιν. ἡ γουν κόπρον αἰγίαν 15 τὸ om. ἄν-
θους ἢ τινα... ἀμύσσοντα om. 16 ante προπυριῶντα: ἐχέτω δὲ, εἰ βούλει, καὶ τοῦ
ἄλδος ἄνθους 17 τῇ κύπρινῃ 18 οἷον (pr.)] ὁποῖον οἷον (alt.) om., deleri
19 ἄγνου σπέρματος 20 ἐψήσας τε om. 21 ἢ καὶ πιπτούσης om. 22 οἷον
ἐστὶ... κίτρινον om. 23 ἀμύσσασθαι, οἷον ἐστὶ δὲ τό τε Μαχαιρίωνος 24 δαφνίδων
διὰ ἰτεῶν ὧν... σκευασίας om.

- οἶόν ἐστι τοῦτο· ἀρσενικοῦ σανδαράχης ἀνὰ Γ^ο β̄ κολοφωνίας ξηρᾶς λι. ᾱ
 κηροῦ λι. ᾱ χαλβάνης Γ^ο ᾱ ὀποπάνακος Γ^ο ᾱ τερεβινθίνης Γ^ο ς̄ καππάρεως
 ρίζης φλοιοῦ μυροβαλάνου ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ Γ^ο δ̄ ναρδίνου
 μύρου ἢ κυπρίνου Γ^ο ε̄ καὶ τὸ ἀμμωνιακὸν ἔσον Γρ. γ̄ ἢ δ̄ ἐν ὀξυκράτῃ σὺν
 5 Γρ. ᾱ καστορίου ἐν τῇ ἐμβάσει τοῦ λουτροῦ πρῆμασησμένων αὐτῶν ἰσχύδας
 καὶ ἀποπτυσάντων ἢ ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος μέρος ᾱ ἢ β̄ καστορίου μέ-
 ρος ᾱ· δίδου < ᾱ. ταῦτα καὶ τοὺς σκιρρωθέντας ὀνίνησι, ὥσπερ καὶ ὁ τῆς
 καππάρεως φλοιὸς ὄξει λειωθεὶς καὶ καταπλασθεὶς, ὃς δὴ καὶ πινόμενος
 δι' ὄξους ἢ ὀξυμέλιτος κENOI παχεῖς καὶ γλίσχρους χυμούς, ἔσθ' ἔτε δὲ
 10 καὶ αἷμα· καὶ ὁ τῆς ἱτέας [δ̄] φλοιὸς ὁμοίως χρίεται καὶ ἡ τέφρα τῶν χαλ-
 κείων καταπλασσομένη σὺν ὤμῃ λύσει δι' ὀξυμέλιτος καὶ ὁ τοῦ κενταυρίου
 [δ̄] χυλὸς ἔξωθεν χριόμενος καὶ θέρμων πικρῶν τὸ ἀφέψημα μετὰ πηγάνου
 καὶ πεπέρεως πινόμενον καὶ τὸ ἄλευρον αὐτῶν καταπλασσομένον καὶ ὕδωρ,
 ἐν ᾧ πολλάκις ἐναπεσβέσθῃ σιδήρος πλειστάκις πεφυρακτημένος μετ' οἶνου,
 15 πυρέσσουσι καθ' ἑαυτό. σκεύαζε ὡς ἑρπαστόν ἔχον ρίζας μαράθρου σελί-
 νου Μακεδονισίου ἀσπαράγου βουγλίτσου σπόρους [μαράθρου σελίνου
 Μακεδονισίου] < καὶ > χαμαὶ μῆλων χαμαῖδρους σκολοπενδρίου ἀσάρου
 σχοίνου ἄνθους καὶ σκεύαζε μετὰ τοῦ ὕδατος, μετ' αὐτοῦ ἐναποσβεσθέντος
 σιδήρου, ἀδιάντου καππάρεως ρίζης καὶ σάκχαρ δίδου· ἡ δόσις κύαθοι τρεῖς
 20 καὶ κυκλαμίνου λεῖτα πινόμενα καὶ τοῦ ἀκόρου καὶ τὸ λευκὸν καὶ τῆς λευκῆς
 ἀμπέλου ἢ ρίζα ἢ λαπάθου ἀγρίου τῆς ρίζης μετὰ σκίλλης τριώβολον ἢ
 χαμαῖδρους ἢ ἐρπύλλου ὀξύβαφον· πάντα ταῦτα δίδου δι' ὀξυμέλιτος ἢ
 ἀναγαλλίδος τῆς τὸ κυανὸν ἄνθος ἐχούσης ξηρὸν ἢ ὁ χυλός· πότιζε δὲ
 ὀβολὸν μετὰ ὀξυκράτου ἢ ὄξους σκιλλητικοῦ ἢ ὀξυμέλιτος. ἔστι δέ, εἰ βούλει,
 25 καὶ μόνον· δίδου τοῦ σκιλλητικοῦ ὀξυμέλιτος καθαρτικοῦ τῇ σκευασίᾳ ὡς
 ἡμέρας ε̄, καθ' ἡμέραν Γ^ο β̄· μετὰ δὲ τοῦτο δίδου, εἰ βούλει, καθαρὸν μι-
 κρὸν καὶ ταύτην τὴν ἀντίδοτον· ἀναγκαῖον δὲ ἐστὶν ἐρεῖν πρῶτον τὴν τοῦ
 καθαρτικοῦ ὀξυμέλιτος σκιλλητικοῦ τὴν σκευασίαν, εἴτα τῆς ἀντιδότου.
 ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις τοῦ σκιλλητικοῦ ὀξυμέλιτος τοιάδε· ὄξους δριμέος ᾱ

1 οἶόν ἐστι τοῦτο om. post ἀρσενικοῦ: Γ^ο β̄ ἀνὰ om. κολοφω-
 νίας... κηροῦ λι. ᾱ om. 2 ante χαλβάνης: πίσεως ξηρᾶς τερεβινθίνης Γ^ο ς̄ ante
 πίσεως 4 μύρου om. ante ἔσον... δ̄: 2 ἐ σὺν ὄξει ἐπιχριόμενον κατὰ σπληνὸς
 πλάκας ὦνησεν· καὶ πινόμενον δὲ ἐν ὀξυκράτῃ om. ᾱ om. 5 ἰσχύδα
 6 θυμιάματος om. μέρος β̄ 10 δ̄ (all.) deleti καταχρίεται 11 καταπλαττομένη
 12 δ̄ om., deleti χριόμενος] ἐπιτιθέμενος καὶ πινόμενος 13 καταπλαττόμενον
 14 πλειστάκις... οἶνου om. 15 σκεύαζε... δίδου (14) om. 16 μαράθρου... Μακεδο-
 νισίου (cf. l. 16) deleti 19 ἡ δόσις] διδομένον 20 καὶ κυκλαμίνου... ἢ ρίζα om.
 ante καὶ κυκλαμίνου: λαουνα signanda est 21 ante ἢ λαπάθου: ἀπορέτοις δὲ μετ'
 οἶνου καὶ μετ' ὄξους κύαθος ᾱ τῆς om. 22 ταῦτα δίδου δι' μετ' ἢ (all.) om.
 23 ξηρόν... δὲ ὀβολόν] χυλοῦ διώβολον πότιζε 24 μετ' ὄξος σκιλλητικόν ἢ
 ὀξυμέλι ἔστι δέ... ἔστι 2 ἐ (-9) om. 29 ἡ σύνθεσις... προσιρήκαμεν (16 p. 84) cf.
 Pa II 299, 11 sqq.

ἀδόλου ζε σκίλλης ὀπτῆς τὸ ἐντὸς λι. ᾱ δαύκου Κρητικοῦ καὶ ἄμεως ἀνὰ
 Γ° ε̄ ἀνίσου ξυλοβαλσάμου μαράθρου σπέρμα ἀνὰ Γ° ᾱ πετροσελίνου Μα-
 κεδονικοῦ ἀνὰ Γ° ε̄ σιλφίου νάρδου Κελτικῆς ἀνὰ Γ° ε̄ πυρέθρου Γ° ε̄ ὕ-
 σώπου ἡδυόσμου γλήχωνος καρδαμώμου ἀνὰ Γ° ε̄ σελίνου ἀπαλαῦ δέσμη
 ᾱ Λιβυστικοῦ Γ° ᾱ πηγάνου φύλλου κόστου ἀσ(σ)άρου ἀνὰ Γ° ε̄ ναρ- 5
 δοστάχους ἀμώμου ἀνὰ Γ° ε̄ πολυποδίου θύμβρου ἀνὰ Γ° ᾱ ἀγαρικοῦ ἐπι-
 θύμου Γ° ᾱ σκολοπενδρίου Γ° ε̄ ὀριγάνου Γ° β̄ θύμου κορύμβους μανδρα-
 γόρου φύλλου Γ° ε̄ ῥίζας πάσας καππάρεως τῆς ῥίζης ἱρεως γλυ-
 κυρίζου ἀνὰ Γ° ᾱ σπέρμα ἀκαλήφης Γ° ε̄ μέλιτος ᾱ ξ̄ β̄ ἐψήμακτος ξ̄ β̄ ἢ
 ᾱ τὴν σκίλλαν τὸν ἡδυόσμον τὸ πηγάνον τὸ σέλινον τὸ σκολοπένδριον βάλλε 10
 εἰς ὄξους ξ̄ ζ̄ καὶ ἀπόβρεξον ἐπὶ ἡμέρας ζ̄ καὶ οὕτως ἔψε ἕως ἀναλωθῇ καὶ
 γενῇ δε, ἔπειτα δὲ διειλήσας ἐμβαλλε τὰ ξηρὰ καὶ ἀπόβρεξον ὅλας ἡμέρας
 ζ̄ καὶ πάλιν ἔψε ἕως οὗ γέννηται γεγαννημένον ξ̄ γ̄ εἶτα δι' ὀθονίου πυ-
 κνοῦ καὶ στερεοῦ διειλίσας ἀσφαλῶς ἐπίβαλλε τὸ μέλι καὶ πάλιν ἔψε 15
 ἕως οὗ ἔλθῃ εἰς ξ̄ ᾱ καὶ τὸ λοιπὸν ἀπόθου ἐν ἀγγεῖῳ υελίνῳ καλῷ
 καὶ δίδου ὥσπερ προειρήκαμεν, ὕστερον δέ, εἰ βούλει, δίδου, ὡς εἰρή-
 καμεν, τὴν ἀντίδοτον ταύτην· ἔστι δὲ ἡ τοῦτου σύνθεσις τοιαύτη· μυρο-
 βάλανον τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἀνὰ ἐξ̄ ᾱ μάκερ καὶ μῶμον κύπηριν
 κάρυα μοσχάτου ἀνὰ ἐξ̄ ᾱ καὶ σάκχαρ τὸ ἀρκοῦν, εἰ βούλει, ἐπίθεε 20
 σχοινάνθην ἄμμι ἀνισον καὶ μαράθρου τὸ σπέρμα· δίδου κατὰ δύναμιν
 Γ° το. Ἄλλη ἀντίδοτος τὸ διὰ σκίλλης· ἀμμωνιακοῦ πάνακος ἀμμωνιακοῦ
 θυμιάματος καππάρεως ῥίζης φλοιοῦ στρουθίου σκίλλης ὀπτῆς τὸ ἐντὸς
 ἀνὰ τ̄ ᾱ β̄ ἢ δόσις < ᾱ· τοῦτο ποιεῖ θαυμαστῶς ἐπὶ ἀσθματικοῖς καὶ
 ὑδρωπικοῖς· μυρίκης καρποῦ πεπέρεως ἀνὰ < δ̄ ναρδοστάχους ἀμμωνια-
 κοῦ θυμιάματος ἀνὰ < β̄· λείου σὺν ὀξει σκιλλητικῷ· ἡ δόσις < ᾱ σὺν 25
 ὀξυμέλιτι. Τροχίσκος πρὸς ἐσκιρρωμένον σπληνα. ὁ τοιοῦτος τροχίσκος
 ὡφελεῖ πρὸς φλεγμονὴν σπληνὸς καὶ σκίρρωσιν ἐξαιρέτως· ἔχει δὲ οὕτως·
 κυκλαμίνου Γ° ῑ βρυωνίης δικτάμνου σκίλλης ὀπτῆς τὸ ἐγκάρδιον ἀνὰ < ᾱ
 στρουθίου καππάρεως τῆς ῥίζης ἀνὰ Γ° γ̄· λείου σὺν ὀξει σκιλλητικῷ καὶ
 ποίησον τροχίσκον καὶ δίδου διώβολον καὶ αὐτὸν σὺν ὀξυμέλιτι καὶ ὁ δι' 30
 ἐρίκης δὲ τροχίσκος ἐπιτήδειος τοῦτοις· ἔχει δὲ ἡ σύνθεσις αὐτοῦ τοιαύτη·
 ἔστι δὲ ὁ τοιοῦτος τροχίσκος ἐπιτήδειος πρὸς πᾶσαν σπληνὸς διάθεσιν· βάρου
 τῶν ἀπαλῶν ἀκρεμόνων τῶν πάνυ τρυφερῶν ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ
 < δ̄ καππάρεως φύλλων < β̄ μυρίκης καρποῦ τῆς ἀσπλήνου λεγομένης

12 ὅλας] ἄλλας *corrigendum*? 26 τροχίσκος κτλ. *cf.* I^a I 260, 22 sqq. τρο-
 χίσκος *om.* ὁ τοιοῦτος... ἔχει δὲ οὕτως *om.* 28 Γ° ῑ] < κ̄ *post* βρυωνίας: < γ̄,
post δικτάμνου: < β̄, *post* σκίλλης ὀπτῆς: < η̄ τὸ ἐγκάρδιον ἀνὰ < ᾱ *om.* 29
post στρουθίου: < ζ̄ τῆς *om.* ἀνὰ *om.* Γ° γ̄] < ζ̄ λείου... τροχίσκον καὶ *om.*
 30 *post* δίδου: τροχίσκον τριώβολον καὶ αὐτὸν *om.* σὺν] ἐν 31 ἐρίκης
 τοῦτοις] ἔστι ἔχει δὲ ἡ σύνθεσις... τὸν σπληνα (2 p. sq.) *om.*

- σκέλλης ὀπτῆς πεπέρως ἀνά < α ὕδατι πλάττε τροχίσκους καὶ δίδου ὀξυμέλιτι καὶ θυμιάσεις τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ· τήκει γὰρ ταχέως τὸν σπλήνα. Τροχίσκος ὁ πικρὸς καὶ αὐτὸς θαυμαστὸς. σελίνου σπόρου ἀσάρου ἀψινθίου ἀμυγδάλων πικρῶν ἀνίσου ἀνά Γ° α χυλῷ ἀψινθίου ἀναλάμβανε καὶ ποίει
- 5 τροχίσκον καὶ δίδου ὁμοίως. Ἄλλος τροχίσκος καὶ αὐτὸς θαυμαστὸς ὁ δι' ἐρίκης καὶ αὐτὸς ὀνομαζόμενος τοῦ Θέωνος. ἔχει δὲ οὕτως· ἐρίκης καρποῦ ἰτέας φλοιοῦ ἀνά Γ° αε καππάρως φλοιοῦ Γ° α ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος Γ° ε ναρδοστάχους ἐξ' αε ἐν ὄξει σκιλλητικῷ ποίει τροχίσκον καὶ δίδου ὡς προεῖρηται ἐπὶ τοῖς ἐτέροις τροχίσκοις. εἰ δὲ βούλει, θές καὶ εὐφορβίου ἕσον
- 10 ἐξ' αε. Ἄλλος τροχίσκος καὶ αὐτὸς ὁ δι' ἐρίκης. ἐρίκης καρποῦ ἐξ' δ πεπέρως λευκοῦ ναρδοστάχους ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος ἀνά ἐξ' β· ἐν ἄλλῃ δὲ καὶ ταῦτα μίγνυται· κόστου σκολοπενδρίου καππάρως ῥίζης φλοιοῦ ἀνά < ε ὄξους σκιλλητικοῦ. Ἀρχὴ τῶν καταπλασμάτων καὶ ἐπιθεμάτων. Κατάπλασμα. καρδαμώμου < η λιζάνου < ιδ τήλεως < δ πυρέθρου < ι
- 15 σινάπεως < η ὄξους τὸ ἀρκοῦν· ὡς < μέλιτος > πάχος < ἔχῃ > ἐπίβαλλε κηρωτὴν ῥοδίνην μετὰ ὥραν ὅφ' ῥοδόντα καὶ ἀφοδεύοντα· γοργὸν καὶ τοῦτο γὰρ ἀπαράβατον. Ἄλλο. στυπτηρίας σχιστῆς < γ ὁμοῦ καὶ στρογγύλης < οὐκ ἀλλὰ Γ° η ὁμοῦ καὶ ὕγρᾶς Γ° γ κολοφωνίας Γ° γ προπόλεως Γ° γ πίσης ὕγρᾶς λι. γο κηροῦ λι. β σεμιδάλεως ἐξ' β ὄξους τὸ ἀρκοῦν· βρέξον τὴν σε-
- 20 μίδαλιν τῷ ὄξει ὁμοίως α καὶ λειώσας σὺν ταῖς στυπτηρίαις ἐπίβαλλε τὰ τηκτὰ καὶ χρῶ. Ἄλλο. κριθινὸν ἄλευρον τήλεως καὶ ἰτέας φύλλα σὺν ὀξυμέλιτι χλιερῷ κατάπλασσε. Ἄλλο. κόπρον αἰγείαν σὺν κριθίνῃ καὶ λινόσπερμα καὶ ἄλλος ἄνθος σὺν ὀξυκράτῃ κατάπλασσε. τριβέντος δὲ κυπρίνου, λείου σὺν ὄξει. Μάλαγμα· κηροῦ λι. α νίτρου Γ° γ τερεβινθίνης ἀ-
- 25 γνου σπέρματος καππάρως ῥίζης φλοιοῦ ἀνά Γ° α· ἐψήσας τὰ τηκτὰ, ἔμπασσον τὰ ξηρὰ καὶ χρῶ.

Ἀρχιγένους θεραπεία.

Πρὸς δὲ τὰς σφοδρὰς σκιρρώσεις τοῦ ἥπατος ὀλίγη μὲν ἢ τῆς ἰάσεως ἐλπίς εἰς ὕδρον γὰρ μεταπίπτουσιν τὴν διάθεσιν, ὥμως δὲ τοῖς μαλακτι-

3 Τροχίσκος... ὁμοίως (5) cf. P¹ II 317, 1 sqq. Τροχίσκος om. πικρὸς|διὰ πικρῶν ἀμυγδάλων καὶ... θαυμαστὸς om. ordo elementium diversus σπέρματος
4 ἀνά Γ° α| τὸ ἴσον χυλῷ... ὁμοίως|ὕδατι πλάττε τροχίσκους ἀνά < α καὶ δίδου ἀπυρέτους μετ' οἶνο|μέλιτος, πυρέσσουσι δὲ μεθ' ὀξυμέλιτος 10 Ἄλλος... σκιλλητι-
κοῦ (13) cf. ib. 5 sqq. Ἄλλος... ἐρίκης| Ὁ διὰ τῆς ἐρίκης σπληνικός ἐξ'] < δ
11 ναρδοστάχους (= F.)| νάρδου Συριακῆς ἐξ'] < ἐν ἄλλῃ... σκιλλητικοῦ om.
22 Ἄλλο... χρῶ (26) cf. P¹ II 371, 20 sqq.
28 Πρὸς δὲ τὰς σφοδρὰς... ἀρροσθείσης (6) P¹ I 254, 13 sqq. πρὸς... σκιρρώ-
σεις|σκιρρωθέντος δὲ 29 γὰρ om. μεταπιπτούσης τῆς διαθέσεως

κοῖς ἐπιμικτέον οἶον ἀμμωνιακὸν βδέλλιον μυελούς τε καὶ τὰ στέατα καὶ
τὰ τούτοις ἰσοδύναμχ. πότεττε δὲ καὶ τὰ ἐκρράττοντα καὶ τὰ διαρρύπτοντα
τὸ σπλάγγχον, οἷάπερ εἰσι τὰ διουρητικὰ πάντα καὶ λίθων θρυπτικὰ —
προεχαράξαμεν πάντα ἔμπροσθεν — μετὰ τῶν ἀρτίως πρὸς βραχὺ πρὸς τὴν
τοῦ ἥπατος ἔμφραξιν εἰρημένων καὶ τῆς τροφῆς δηλονότι κατάλληλα 5
ἀρμολογείας ὅσοις ἄκρον χλιαροῖς οἶον μαλάχης χόνδρος χυλὸς πτισσάνης
Σκυβελίτης οἶνος ἢ Κρητικός, ἰχθύων δὲ οἱ πετράιοι καὶ τῶν πτηνῶν
ἀπαλότερα. εἰ δὲ διὰ κοιλίας καὶ ἐντέροις διεξὼν τὸ ὑγρὸν, χόνδρος μετὰ
παλαιοῦ ὑδρομέλιτος ἢ ὑδρόμελι καὶ ὡς ὡσούτως γοῦν καὶ μῆλα. Πρὸς
δὲ τοὺς σκιρροὺς τοῦ ἥπατος ἐπ.τείνειν χρὴ διὰ φλεγμονῶν αὐτὰ προσα- 10
γόμενα οἶον τὰ δι' ἀψινθίου κόμης μυροβαλάνου πύσματος καὶ νάρδων ἀμφο-
τέρων καὶ κηκίδων, ἔτι δὲ κρόκου καὶ οἰνάνθης καὶ μαστίχης καὶ μύρων
τοῦ διὰ ναρδοστάχους <καὶ> μαστιχίνου <καὶ> σχοινίνου καὶ μηλίνου καὶ
οἰνανθίνου. τούτοις οὖν ἀμμωνιακοῦ τε θυμιάματος καὶ βδέλλου οἱ τε μυελοὶ 15
καὶ τὰ στέατα μετὰ τῆς προσηκούσης διαίτης τὸν σκίρρον τοῦ ἥπατος διέλυσαν.
Ὅσα ἀπαλὰ πρὸς ἥπαρ οἶον ἄγνου σπέρμα σκίρρον καὶ ἔμφραξιν ὠφελεῖ.
κενταυρίου τοῦ μικροῦ δ' χυλὸς πινόμενος καὶ ἐπιτιθέμενος, ἀρνογλώσσου
δὲ ξηρὰ ἢ ῥίζα καὶ τὰ φύλλα, πλείον δὲ τὸ σπέρμα ἀσπαράγου μυάκανθα
καὶ αἰ ῥίζαι καὶ τὸ σπέρμα καὶ γλυκυσίδου ἢ ῥίζα δάφνης ἢ ῥίζα ἢ τῆς 20
αὐτῆς ῥίζης δ' φλοιὸς ὅσον τριώβολον σὺν οἶνῳ ἐρεβίνθου ἐρυθρόδανον
εὐπχτόριον θέρμων τὸ ἀφέψημα μετὰ πηγάνου καὶ πεπέρως ὕσσωπον
ἰσόπυρον ναρδόσταχυς ἱρις πιστακίου δ' καρπὸς πράσιον ἀμύγδαλα πικρὰ
δρακοντίου ἢ ῥίζα διακαθαίρει τὰ σπλάγγχνα πάντα· καρπάσιον καμαίδρους
ἀμπελόπρασον ἀγαρικὸν χαμαίμηλον. Ἀντίδοτος πρὸς κατεψυγμένου ἥπα-
τος· πεπέρως < γ' κόστου < ε' > τινὲς δὲ καὶ κάγχρυς μίγνύουσιν < δ'. 25
Ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ ἀριστολοχίς κύμινον σελίνου σπέρμα γεντια-
νῆς γλυκυρρίζης ἀρκευθίδων κράμβης σπέρματος ἀνίσου ἀσάρου ἀψινθίου
κόστου πρασίου ἀλόης ἀνὰ Γ' α' τήλεως πίσεως δαφνίδων θερμίνων κυπέρων
σκορδίου σιδήρου ἐρυθροδάνου ῥίζης μαστίχης πετροσελίνου καὶ νίτρου 30
ὀλίγον· τήλεως δρακοντίου πεπέρως κο. οἷον σκορδόων ὄνυχας ζ' ἢ δόσις
γ' ἢ ε' ἢ ζ' κο. καρποφύλλου ναρδοστάχους μικροῦ πυ· θὲς ὑπὸ τοὺς πόδας
κεραμίδ < ια > β' πεφυρακτομένα ῥάμνον ἢ οἶνον καὶ σκεπάσας ἕως ὑγρῶ-
σ<εως> τοῦτο ποιεῖ πρὸς φλεγμονὰς ὠφελεῖ καὶ ἡ ζωόπυρος ἀντίδοτος καὶ ἡ
δι' ἐχιδνῶν καὶ ἡ δι' εὐπατορίου καὶ ἡ διὰ σκορδίου καὶ ἡ διὰ θυῶν
πεπέρων καὶ τοῖς ἀνωδύνουσι.

85

1 οἶον om. τὰ om. 2 ἰσοδύναμχ· πότεττε καὶ (pr.) om. τὰ (tert.) om.
3 πρὸς τὰ: τε πάντα om. 4 προεχ... ἔμπροσθεν om. πρὸς βραχὺ om. 5 κατα-
λήλως ὁ ὅσοις... οἶον (11) om. 11 τὰ δι' ἀψινθίου... διέλυσαν (15) cf. Oribas. Syn.
ad Eusi. 290, 10 sqq. 16 ἄγνου χαμαίμηλον (24) cf. Oribas. ib. 288, 16 sqq.

Γαληνοῦ ἐκ τῆς θεωρητικῆς τέχνης σημειωτικὸν περὶ σπληνὸς καὶ τί ἐστὶ σπλὴν καὶ διάγνωσις σπληνὸς Γαληνοῦ καὶ Ἀρχιγένους.

Ἔστι δὲ ὁ σπλὴν φλεβώδης καὶ ἀρτηριώδης καὶ ἀνισοπλατὴς λεπτὰ ἀγγεῖα ἔχων καὶ πολλὰ μεταξὺ τῶν ἀγγείων θρομβώματα, διὰ τοῦτο ἀρτιός
 5 ἐστὶ καὶ στομφός. ἔστι δὲ τῇ κράσει ψυχρὸς καὶ ὀξώδης. ἔχων δὲ τὴν ὀξύ-
 τητα ταύτην παρὰ τῆς φύσεως πρὸς τὸ διεγείρειν τὸν στόμαχον εἰς ὄρεξιν
 τροφῆς· ἀλλὰ καὶ τὴν ἔκκρισιν τοῦ περιττεύοντος χυμοῦ τοῦ μέλανος καὶ
 εἰς τὴν γαστέρα χέων στύφει τε αὐτὴν καὶ τονοῖ καὶ πρὸς τὰς πέψεις
 διεγείρει. πρὸς τοῦτο δὲ καὶ καθαίρει τὸ ἥπαρ ἔλκων τὰ τρυγώδη καὶ θολερὰ
 10 τῶν ἐκτῶν περὶ [τῶν] τοῦ ἥπατος ἀπορρυπτομένων ὑγρῶν εἰς οἰκτεῖαν τροφήν
 τοῦ γὰρ σπληνὸς ἔλκειν πεφυκτός τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν ἐκ τοῦ ἥπατος
 ὅστις οἷον ἱλύς ἐστὶ τοῦ αἵματος. εἰ μὲν ἡ ἔλκτικὴ δύναμις τούτου ἀσθε-
 νήσῃ ἢ ὁ πόρος ἐμφραχθῇ, δι' οὗ τοῦτο πρὸς ταῦτα πρῶτον εἴλκετο, μέλας
 15 ἑκτερος συνίσταται ἀκαθάρτου παρ' ὅλον φερομένου τὸ σῶμα. ἀλλ' εἰ μὲν
 βάρος καὶ διάτασις εἴη κατὰ τὸν σπλὴνα ἢ καὶ ὀδύνη, ἐμφραξις δηλοῦται,
 εἰ δὲ μηδὲν τούτων, ἀσθενεία τῆς ἔλκτικῆς. ἔμετος δὲ γενόμενος τῆς με-
 λαίνης χολῆς ἄνευ πυρετοῦ καὶ τῆς ἄλλης κκοηθείας τὴν καθαρτικὴν
 τοῦ σπληνὸς δύναμιν δηλοῖ ἀσθενεῖν. ἡ δὲ τῆς ἀποκριτικῆς αὐτοῦ ἀσθενεία
 τὴν ἀνορεξίαν οἶσει μηκέτι φερομένου τοῦ μελαγχολικοῦ περιττώματος
 20 κατὰ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς καὶ τὴν ὄρεξιν ἐπεγείροντος. ἐμφραττομένου
 δὲ αὐτοῦ τοῦ μελαγχολικοῦ χυμοῦ κατὰ τὸν σπλὴνα πρῶτον μὲν ἐμβροχὴ
 τούτου γίγνεται τῇ τε ζέσει καὶ τῇ τάσει δηλουμένη, εἰς ὕστερον δὲ καὶ
 εἰς σκίρρον μεταπίπτει τοῦ μὲν ζέοντος καὶ ὀδυνηροῦ παυσαμένου, μένοντος
 δὲ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς σκληρίας. τούτοις οὖν καὶ τὸ στόμα δυσώδες καὶ
 25 τὰ οὖλα διαξιβρώσκειται καὶ τὰ ἐν τοῖς μέλεσιν ἔλκη δυσκατούλωτα μένει·
 ἐφ' οἷς συμπαθήσαντος τοῦ ἥπατος, ὥς ἔφαμεν, ὕδερὸς ἐκ τούτων γίγνεται.
 τὰς μὲν οὖν δυσκρασίας αὐτοῦ παραπλησίως ταῖς τοῦ ἥπατος θεραπεύσομεν.

Ἀρχιγένους περὶ τῶν ἐλμίνθων γενῶν
 καὶ πόσαι διαφοραί.

30 Τρεῖς εἰσὶν ἅπασαι τῶν ἐλμίνθων αἱ διαφοραί, μία μὲν ἡ τῆς στρογ-
 γύλης κατὰ πᾶχος, ἑτέρα δὲ ἡ τῆς πλατείας, καὶ τρίτη, ἣν καὶ ἀσκαρίδα

11 τοῦ γὰρ σπληνός κτλ. P^a I 258, 21 sqq. γὰρ om. πρὸς πεφυκτός: ἀπὸ
 τοῦ ἥπατος πρὸς χυμόν: ὅστις οἷον 12 τούτου δύναμις ἀσθενήσοι. 13 ἐμφραχθεῖη
 πρὸς ταῦτα om. πρότερον 14 ante ἀκαθάρτου: τοῦ αἵματος 16 τῆς μελαίνης
 γινόμενος 17 καθαρτικὴν 18 ἀσθενεῖν δηλοῖ δύναμιν 20 κατὰ]παρὰ 21 αὐ-
 τοῦ... σπλῆνα] κατ' αὐτὸν τὸν σπλὴνα τοῦ μελαγχολικοῦ χυμοῦ ἐμβροχῇ] φλεγ-
 μονή 22 γίνεται εἰς om. 24 πρὸς δυσώδες: γίνεται 25 μέλεσιν] σκέλεσιν
 ἀκατούλωτα 26 ἐκ τούτων om. γίνεται.

28 Ἀρχιγένους om. Τρεῖς εἰσὶν κτλ. P^a I 381, 25 sqq. 31 καὶ (all.) om.

προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ γέννησις ἀπασῶν ἐξ ὤμης καὶ παχείας καὶ φλεγματικῆς καὶ πρὸς σήψιν ἐπιτηδεύας ὕλης ἐστίν, ὥσπερ ἀθροίζεται τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνηφαγοῦσιν, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ θερμῆς καὶ δριμύειας ἢ μελαίνης χολῆς. αὗται γὰρ καὶ τὴν τοῦ τρέφειν ὑπερβάλλουσιν φύσιν ἀφύεις πρὸς τὴν τῶν ἐλμίνθων καθεστήκασι γέννησιν, τὸναντιὸν γὰρ καὶ 5 φθαρτικὰ τούτων εἰσὶ τὰ χολώδη μάλιστα περιττώματα. εἰ δέ ποτε ταῖς ἐλμινσι χολὴ συνεκρίθη κάτωθεν ξανθὴ ἢ δι' ἐμέτων, αὐτὰς μὲν ἐν τοῖς ἐντέροις ἴσθι γενομένας, τὸν δὲ χολώδη χυμὸν ἦτοι κατὰ τὸ στόμα τῆς γαστρὸς ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ συστήναι· μορίῳ. ἐκάστης οὖν διαφορᾶς εἰπωμεν αὐτῶν τὸ εἶδος τε καὶ γέννησιν καὶ τόπον (καὶ διάγνωσιν) καὶ θεραπείας 10 ἀπὸ τῆς στρογγύλης ἀρξάμενοι, καθὼς ἐμπροσθεν εἰρήκαμεν τὴν γέννησιν τὸ εἶδος καὶ τὴν θεραπείαν, νῦν δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἐρῶμεν κἀνταῦθα περὶ τούτων μικρόν τι. αἱ τοίνυν τῶν ἐλμίνθων στρογγύλαι τὸ μὲν εἶδος ἅπασι κατάδηλον ἔχουσιν, ὅτι δὴ καὶ μᾶλλον αὗται τῶν ἄλλων πλεονάζουσι. συνίστανται δὲ κατὰ τὰ λεπτὰ μάλιστα τῶν ἐντέρων πλησιάζουσιν 15 τῇ γαστρὶ — διὸ καὶ διὰ στόματος πολλάκις ἀναφέρονται, τισὶ δὲ καὶ διὰ ῥινῶν ἐξεκρίθησαν —, πλεονάζουσι μᾶλλον τῶν ἄλλων περὶ τὰ νήπια καὶ σὺν πυρετῷ κατὰ τὸ πλεῖστον. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν πυρετῶν καὶ τὰς ἀρχὰς γιγνόμεναι τὴν ὑπόστασιν ἐξ ὑποκειμένης διαφορᾶς ἴσχουσιν, περὶ δὲ τὰς ἀκμὰς ἐκ πονηρᾶς νόσου, περὶ δὲ τὰς παρακμὰς ἐκ μεταβολῆς 20 τῶν ὄλων ἐπὶ τὸ κρεῖττον· καὶ γὰρ Ἱπποκράτης φησὶν· ἀγαθὸν γὰρ ἐλμίνθας στρογγύλας διεξιέναι· πρὸς κρίσιν ἰούσης τῆς νόσου, εἰ δὴ καὶ τάχιον ἀποκτείνονται. τίνα παρέπονται σημεῖα τοῖς στρογγύλας ἐλμινθας ἔχουσι. σημεῖα δὲ τούτοις παρέπονται ὅλον δηγμός ἐντέρων καὶ κοιλίας καὶ βήχες μικραὶ ξηραὶ διερεθίζουσαι, τισὶ δὲ καὶ λυγμός ὕπνος τε μετὰ παλμῶν καὶ 25 ἀλόγων ἐξαναστάσεων — ἔνιοι δὲ καὶ μετὰ κραυγῆς ἐξανίστανται καὶ πάλιν καταφέρονται — σφυγμός γὰρ τούτοις ἀνώμαλος καὶ οἱ πυρετοὶ μεγεθύνονται ἀτάκτως· περιτιθέμενοι μετὰ περιψύξεω· τῶν ἀκρων καὶ τρίτον ἔσθ' ἔτε καὶ τέταρτον τῆς ἡμέρας ἢ καὶ νυκτὸς ἀλόγως ἐπισημαίνονται. τοῖς δὴ παιδίοις καὶ μάσησις μετὰ προσβολῆς τῆς γλώττης διὰ κενῆς καὶ τρι- 30 σμὸς ὁδόντων γίγνεται καὶ τὰ ὀμματα μύρουσι καὶ σιωπᾶν ἐθέλουσι καὶ πρὸς τοὺς δεγείροντας ἀγανακτοῦσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑφαιμοὶ φαίνονται

1 γένεσις ἀπάσαι (= F) 2 ὕλης ποσὶ φλεγματικῆς transp. 3 ἄλλω; 4 μελαίνης χολῆς] μελαγχολ. κῆς 4 ὑπερβάλλουσιν] ὑπερβάται 5 γένεσιν γὰρ (= F)] δὲ 7 συ ἐξεκρίθη ξανθὴ ante κάτωθεν transp. ante δι': καὶ 8 γενομένας 10 αὐτῶν ante διαφορᾶς transp. τὸ om. γένεσιν καὶ διάγνωσιν om. F 11 θεραπείαν 12 καθὼς... μικρόν τι (13) om. 13 στρογγύλαι ποσὶ τοίνυν transp. 16 ante τῇ: καὶ 17 πλεονάζουσι 18 τῶν πυρετῶν ποσὶ ἀρχὰς transp. καὶ (alt.) om. 19 γιγνόμεναι διαφορᾶς 21 γὰρ (alt.) (= F)] δὲ καὶ 25 τίνα... ὅλον] παρέπιται δὲ τοῖς ἐλμινθας στρογγύλας ἔχουσι 25 ξηραὶ ποσὶ διερεθίζουσαι transp. ὕπνοι 27 σφυγμοὶ γὰρ τούτοις om. ἀνώμαλοι 28 ἐπιτιθέμενοι 29 καὶ (alt.)] τῆς ἐπισημαίνοντες 30 προσβολῆς 31 γίνεσθαι

καὶ τὰ μῆλα ἐρυθρὰ γίνονται καὶ πάλιν ἐπὶ πελιδνόν, μεταβάλλονται,
 πρὸς βραχὺ δὲ ταῦτα καὶ ἐκ διαστημάτων. τισὶ δὲ προστρέχουσιν τῇ στο-
 μῇ νηπιῶν καὶ δηγμῶν αἰτιαὶ γίνονται καὶ ἀνορεκτοῦσιν οἱ κάμνοντες,
 ἐκβιασθέντες δὲ νηπιῶντες μόλις καταπίνουσιν ἢ καὶ ἀπειροῦσι τὸ προσε-
 5 νεχθέν· πολλοῖς δὲ καὶ ἡ γαστήρ καταφέρεται μετὰ διαφθορᾶς τῶν ἐδηδεσμέ-
 νων καὶ ἐμψύχεται τυμπάνου δίκην, τό τε λοιπὸν σῶμα παρὰ λόγον ἐκτῆκεται·
 μήτε λιμυγχονίας γενομένης μήτε κενώσεως ἀμέτρου. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ
 πάντα δεῖ ζητεῖν τὰ τοίνυν λεχθέντα σημεῖα, ἀλλὰ τινα πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν,
 ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ πλεῖστα. ταῦτα δὲ συμβαίνει τῶν ζῶων ἀλισκομένων καὶ
 10 τὰ ἐντερα δακνόντων καὶ τῆς πυρετώδους θερμασίας ἀτμούς ἀναφερούσης
 κατὰ τὸν ἐγκέφαλον μοχθηροῦς ἐκ τῆς ἀθροισθείσης ἐν τῇ γαστρὶ σηπε-
 δονώδους ὑγρότητος ἐφ' ὧν δεῖ πῇ μὲν ἀμφοῖν ὁμοίως προνοεῖσθαι τοῦ
 τε πυρετοῦ καὶ τῶν ἐλμίνθων, πῇ δὲ τοῦ πυρετοῦ φροντίσαντας ὀλίγον
 σπουδᾶσαι ὥς ἐξαιρεῖν τὴν ἑλμινθὰ τοῦ σώματος· πολλοὶ γὰρ ἀμεληθέντες
 15 διεβρώθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ σπαρθέντες ἀπέθανον· ἄλλοι δὲ φασὶν ἑωρακέ-
 ναι* καταπλαστέον δὲ αὐτοῦς τῆς δι' ὤμης λύσεως καὶ πτέρως καὶ ἀψιν-
 θίας καὶ θέρμων ἀλεύρου ἢ ἡδυόσμου καὶ σανδονικοῦ καὶ ἀβροτόνου πι-
 νομένου· ἥδη δὲ καὶ σίδια καὶ ἀκακίας κηκιδᾶς τε καὶ βαλαύστιον ἐπιμι-
 κτέον. ἐπειδὴ δὲ τινες ἀπαρέσκονται πολλάκις τοῖς πικροῖς πόμασιν, τῶν
 20 μὲν ἤδη λεχθέντων αὐτοῖς διδόναι τὰ μὴ καταφανεῶς πικρά, πρὸς δὲ τούτοις
 εἶτι χαμαίπιτον τε καὶ πράσιον ἐλένιον δαφνόκοκκα κασσίαν θύμον γλήχωνα
 καρπησίας κύπερον πολυπόδιον ἱρίν Ἰλλυρικὴν κνήκον ἐρυθρόξανον ἀκαν-
 θαν Ἀίγυπτίαν μετὰ πεπέρω· Γρ. εἰς ἀπόζεμα ἡδυόσμου μορέας ῥίζης
 τὸν χυλὸν ἢ τὸ ἀφέψημα, πετροσέλινον καὶ τὰ περχπλήσια τῶν εὐωδῶν
 25 σπερμάτων. ἔξωθεν δὲ χρηστέον δασὴ εἰρήκαμεν ἔμπροσθεν· ἐπιτιθέναι δὲ
 καὶ τὰ τοίνυν ἐμπλαστρα κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ· ἀλόης ἡδυόσμου χυλοῦ ἀβρο-
 τίνου χολῆς ταυρείας καὶ οἶνου αὐστηροῦ διειλήσας ἅπαντα ποιήσων ἔμ-
 πλαστρον καὶ ἐπιτίθει. Ἄλλο. περσέας τὰ ἀπαλὰ φύλλα θερμίνου ἀλεύρου
 ἀλόης ἀψινθίας ζωμὸν χρῶ μετ' οἶνου. Ἄλλο. ἀγριοσταφίδα κόψας καὶ
 30 ἀναλαβὼν μετὰ μυελοῦ ἐλαφείου τίθει κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ καὶ ἐπιθεύσας
 χολῆς ταυρείας ἀλόης διειλήσας ὁμοῦ μετ' οἶνου χρῶ κατὰ τοῦ ὀμφαλοῦ.
 Ἄλλο. ἀλόης θερμίνου ἀλεύρου ἀρτεμισίας ἀβροτόνου πηγάνου ἡδυόσμου

1 ἐρυθρὰ γίνονται (= multi odd. P)] ἐρυθραίνονται. ἐπὶ τῷ τὸ μεταβάλλεται
 3 γίνονται 6 παραλόγως 8 τοίνυν om. 9 ἀλισκομένων] ἐλισσομένων καὶ
 τὰ κατὰ τὰ 10 ante δακνόντων· καὶ 11 κατὰ (= P)] παρὰ 14 σπουδᾶσαι ὥς]
 σπουδαίως τὰς ἑλμινθας 15 post ἑωρακῆναι expositio interrumpitur 16 καταπλα-
 στέον κλι. I^a I 384, 24 sq. ante καταπλαστέον· καὶ αὐτοῦς] τοῦτο
 θέρμων ἀλεύρου] ἀλεύρου θερμίνου 17 ἢ ἡδυόσμου om. πινόμενου om. 18 ἀκακίαν
 καὶ κηκιδᾶ τε om. καὶ (all.)] ἢ 19 ἐπὶ πολλάκις ante ἀπαρέσκονται transp.
 21 δαφνόκοκκα 22 καρπησίαν καὶ Ἰλλυρικὴν om. 23 post πεπέρω· ἴσου
 25 δασὴ εἰρήκαμεν... τῆς γαστρός (4 p. sq.) plane differunt.

καὶ ἀψινθίας τοὺς ζωμῶς δεῦσον μετὰ τῶν ξηρῶν καὶ ἐπίδευσον. Ἄλλοι
 χολῇ ταυρεῖα πλήρωσον τὸ κοῖλον τοῦ ὀμφαλοῦ ἐπίδευσον ἢ τὸ διὰ τῆς
 ῥοδοδάφνης ἔλαιον συνεχῶς ἐπαλειπτόεν ἢ τὴν κεδρέαν ἐπιθετέον μόνην
 τε καὶ σὺν κηρωτῇ κατὰ πάσης τῆς γαστρὸς καὶ κηρωτὴν δὲ προτάξωμεν,
 εἰ δεήσοι, ταύτην ὅλον ἀλόης ἀψινθίου ἀλεύρου θερμίνου σερίφου μελανθίου 5
 ἀνὰ Γρ. ζ κηροῦ Γο αε χαμαιμηλίνου τὸ ἀρκοῦν· χολῇ ταυρεῖα λείου τὰ
 ξηρά. καὶ ἐνώσας χρῶ. ἐνετέον δὲ αὐτοὺς τῇ μελικράτῃ, ὅπως ἂν πρὸς
 τὴν γλυκύτητα τοῦ μέλιτος αἱ ἐλμινθες ὑποβιβάζοντο κάτω· εἰ δὲ σα-
 πεῖσαι κατὰ τὸ βάθος μὴ ἐκκρίνονται, ἀλλὰ μᾶλλον ἀναθυμιάσεις ἐργά-
 ζονται, δεῖ ὑπεξάγειν αὐτάς ἢ τὴν ἀλόην ἢ τὸ δι' αὐτῆς πικρὸν φάρμακον 10
 προποτίζοντα αὐτούς. ὥς ἔμπροσθεν τούτου εἰρήκαμεν ἢ καὶ ἀνόνητος
 αὐτοῖς ἐστὶν ἀλλαχοῦ ἢ δι' ὑπηλάτου μετρία ὥσπύτως κένωσις. πόμα ἀρο-
 τόνου μελανθίου καννάβεως, τὸ σπέρμα μορέας τῆς ῥίζης ἀπαλὸν βράσας
 ὁμοῦ μεθ' ὕδατος, ἔνωσον μετ' οἴνου καὶ ὁδὸς πιεῖν τὸν πάσχοντα. ἐπὶ δὲ
 πλατείας ἐλμινθος δίδου τὸ κύρι καὶ τὸ μικροῦτον. ἔστι δὲ ἡ σύνθεσις 15
 τοῦ κύφους αὕτη· λίτρου γαγάτου Γο γ ἐλενίου Γο ζ ἀσπαλάθου φλοιοῦ Γο ζ
 ῥίζης ἀσφοδέλου Γο δ βράθυος Γο ζ ἀρκευθίδος φλέρια ρ βδέλλης πετραϊκῆς
 Γο ζ ἰσχαδῶν λιπαρῶν ἀτέγκτων Γο β ἀμμωνιακοῦ Γο γ ὀνύχου Ἰνδικοῦ
 σπέρματος πηγάνου ἀγρίου κόστου ἀνὰ Γο ζ κρύων κο. ζ καρδαμώμου κυ-
 πέρου < ἀνὰ > Γο γ κρόκου κο. ε σπέρματος κυπαρίσσου Γο γ λαδάνου κο. 20
 ζ στύρακος καλαμίτου Γο ζ ἀσάρου κο. ζ νάρδου Κελτικῆς ῥόδων ξηρῶν ἀνὰ
 κο. γ σμύρνης τρωγλ<οδ>ύτιδος Γο ζ ἀμώμου κο. ζ πευκεδάνου κελοῦ Γο ζ
 σπέρματος λιγαίας κο. ζ σπλάγχχνων κο. ε σχοιάνθης κο. γ στροβίλων κα-
 θαρῶν κο. γ στικφίδων ἀγιγάρτων < β > τερεβινθίνης λι. τε φύλλου κο. γ
 πικωνίας κο. α φοινίκων λιπαρῶν λι. α κονύσης ἀρωματικῆς κο. ζ μαστίχης 25
 κο. ε δικτάμνου κο. η λιβάνου κο. γ φλοιοῦ πίτυρος κο. ε κελάμου ἀρωμα-
 τικοῦ Γο ζ ἱρεως Ἰλλυρικῆς κο. δ ματχλίου κο. ζ καρποβελσάμου Γο ζ μέ-
 λιτος καλοῦ λι. ζ οἴνου κελοῦ κο. ζ ὁμοῦ τρίβε τὰ ξηρά καὶ ἀναλάμβανε
 τοῖς ὑγροῖς καὶ κόπτων λέγ<ε>* κελῶς ἂν δοθεῖη καὶ τὸ κέρας
 τοῦ ἐλάφου κεκαυμένον μετὰ πεπέρεως σὺν μέλιτι ἢ ὀξύμέλιτι καὶ τὰ λοιπὰ 30
 αὐτοῖς πειρατέον διδόναι — κάλλιον δέ, εἰ σκυλλητικὸν εἴη τὸ ὄξος, καὶ μά-
 λιστα τοῖς τελειότεροις — ἢ τὸ νάψυ μετ' ἐλαίου καὶ ὄξους κοχλιαρίου
 μέγεθος. τοῖς δὲ μετὰ ῥεύματος κοιλίας ἐνοχλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐλμίνθων
 προποτιστέον ἀρνογλώσσου χυλὸν ἢ καὶ αὐτὸ τὸ ξηρὸν δοτέον τὸ ἀρνό-

4 καὶ κηρωτὴν κατὰ. P^a I 385, 11 sqq. προτάξωμεν 5 ὅλον om. 7 καὶ
 ἐνώσας χρῶ om. ante αὐτὰς: συχνότερον 11 αὐτοῖς ante προποτίζοντα ὥς
 ἔμπροσθεν... ἢ καὶ ὅπου γε καὶ ἄλλως οὐκ ἀλλαχοῦ om. 12 ὡσαύτως om.
 πόμα... πάσχοντα (14) om. 14 ἐπὶ δὲ... μαρουάριον of. ib. 384, 17 15 ἔστι δὲ
 ἡ σύνθεσις... λέγ<ε>* (39) om. 16 de κύφους compositione of. infra 29 καλῶς ἂν
 κατὰ. ib. 384, 17 sqq. 30 τὸ ἐλάφειον post λοιπὰ: δὲ δι' ὀξύμέλιτος 31
 ante σκυλλητικόν: καὶ 32 μετὰ 33 τὰς... ἐνοχλουμένους 34 χυλῶ τὸ (pr.) om.

- γλωσσον· ἐπ' ἴσης γὰρ πρὸς ἑκάτερον ἐνεργεῖ τὴν τε ῥύσιν καὶ τὰς ἑλ-
 μινθας ἢ τοῖ κενταυρίου τὸ ἀφέφημα πινόμενόν τε καὶ ἐνιέμενον ἢ κα-
 λαμίνθης ἢ δικτάμνου ἢ γλήχωνος. ἐνετέον δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν ἄλμην,
 προποτίζειν δὲ τοῖς τοῖς μὴδὲ τοῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἐλμίνθων ἐνοχλουμένοις
 5 ἀχρηστον, εἰ ἀπίρετοι μάλιστα τυγχάνοιεν· νίτρου ἐρυθροῦ πεπέρεως καρ-
 δαμώμου ἴσον. ἢ δόσις Γρ. δ' μετ' οἴνου. Ἄλλο. πεπέρεως δαφνίδων καθαυτῶν
 κυμίνου Αἰθιοτικοῦ μαστίχης ἀνὰ δρ. γ' καὶ μέλιτος τὸ ἀρκοῦν. ἢ δόσις
 καχλιάρου α' εὐθεν καὶ εἰς καίτην· εἰ δὲ βούλει πρακτικώτερον αὐτὸ εἶναι,
 ἐπίθεες καὶ νίτρου ἐρυθροῦ δρ. γ'. Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό. ἐλενίου ἀμμωνιακοῦ
 10 θυμιάματος πεπέρεως — ἐν ἄλλῃ πτέρεως — ἀνὰ < ἥ ἢ ε' οἴδου μετ' ὀ-
 ξυμέλιτος θερμοῦ καὶ δικατήσας πότιζε εὐφορβίου ὅσον < α'. τοῖς δὲ τελείοις
 ὅσον < β' πότιζε. Ἄλλο εἰς τὸ αὐτό. πτέρεως ὀξύβκρον νίτρου < β'. οἴδου
 ἐν κοτύλῃ ὕδατος προκεκνωμένῃ· βέλτιον δὲ γίνεται, εἰ προσλάβοι καὶ
 σκαμμωνίαν ὀλίγην. Ἄλλο. ροιᾶς ὀξείας ριζῶν φλοιοῦ < δ' πεπέρεως < α'
 15 καρδαμώμου < ε' πρᾶσιου < β'. μέλιτι οἴδου πρὸς σκαρδοφαγήσαντα. εἰς
 δὲ παντελεῖ τοῦ πάθους μάλαγμα τῆς θηριακῆς· παρσχεῖν μὴ κωλύοντος
 ἰσχυροῦ πυρετοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν τοῖς ἐμπροσθεν εἰρημένοις.

- καταπλαστέον οὖν αὐτοὺς διὰ φοινίκων καὶ κυδωνίων καὶ στυππηρίας
 ἀκακίας τε καὶ κηκίδος καὶ ὑποκιστίδος· ἐμπνευματώσεως δὲ οὕσης προσμι-
 20 κτέον κυμίνου καὶ ἀνίσου καὶ πηγάνου. ἐπιθέματα δὲ τὸ διὰ δαφνίδων καὶ τὸ
 διὰ σπέρματος καὶ τὸ δι' οἰνάνθης, ὧν τὰς σκευασίας τούτων μετὰ βραχὺ
 ἔρω. χρονιζούσης δὲ τῆς νόσου καὶ δρώπακι χρηστέον κατὰ τῆς κοιλίας
 καὶ τῇ νάπτει αὐτῇ μετὰ ἰσχάδων, πόματα δὲ οἶον ἀρνογλώσσου τὸ σπέρμα
 κηκίδος τε μετὰ πεπέρεως, γίγαρτα σταφυλῆς σὺν οἴνῳ καὶ τὰ διουρητικά
 25 πάντα οἶον σελίνου ἀδιάντου καὶ τῶν ὁμοίων πινομένα· διδόναι δὲ τὸν διὰ

2 ἢ τοῦ κενταυρίου κτλ. P^a I 386, 4 sqq. 3 αὐτοῦς 4 τοῦτο 6
 δ' | γ' post οἴνου: ἢ ὕδατος θερμοῦ post Ἄλλο: ἐκλείψμα 7 ἀνὰ δρ. γ' καὶ |
 ἴσον 8 εἶναι | γενέσθαι 9 ἀπ' θ:ς om. ante ἐρυθροῦ: τοῦ δρ. γ' | τοῦ ἴσον
 εἰς τὸ αὐτό om. 10 πτέριδος ἢ ἢ om. οἴδου om. 11 ὅσον om.
 post α: ἢ β' τοὺς τελείους δὲ om. 12 ὅσον β' πότιζε om. εἰς τὸ αὐτό om.
 13 γίνεται 14 post φλοιοῦ: εἰς τὸ ἀνω λεπιδέντης α' | δ' 15 πρὸς σκαρδο-
 φαγήσαντα | προεσκαρδοφαγηκόντι 16 μάλαγμα... παρατρεῖν | ἐπιλλαγὴν καὶ τῆς θη-
 ριακῆς ἐν παράτρεϊς 17 καὶ τοῖς ἄλλοις... εἰρημένοις om.
 18 καταπλαστέον κτλ. P^a I 230, 8 sqq. διὰ φοινίκων... ὑποκιστίδος | λινωσπέρ-
 μου μετὰ φοινίκων, ἀκρωσ δὲ ποιεῖ καὶ σκίνος καὶ βᾶτος συνεφομένη τῇ ὀξυμέλιτι
 19 συνούσης μικτέον post πηγάνου 20 post κυμίνου: καὶ ἀνήθου ante ἐπιθέ-
 ματα: ἐκχυζόμενου δὲ τοῦ ρευματισμοῦ συνεμβλαζόμεν μῆλα Κυδωνία, στυππηρίαν ὑγρὰν,
 ἀκακίαν, ὑποκιστίδα, κηκίδα, ἢ τινα ἢ πάντα. κηρωταὶ δὲ ζεῖα μυρσίνου μετὰ τινος τῶν
 στυφόντων οἴνων ante τὸ: θερμότερα μὲν ante διὰ: τε 21 καὶ | στυπτικώτερα
 δὲ τὸ τε διὰ ὧν τὰς σκευασίας... ἐρῶ | καὶ τὸ διὰ γιγάρτων καὶ τὸ Ἀντύλλου
 καὶ τὸ Ἐρυθρίου δὲ θαυμαστὸν 22 τῇ νάπτει... ἰσχάδων | τῇ διὰ νάπτως κηρωτῇ καὶ
 αὐτῇ τῇ νάπτει ποτήματα οἶον | ἀπλὰ μὲν τὸ om. 24 κηκίδος τε usque ad
 finem fragmenti om.

σπέρματος τροχίσκον καὶ τὸν πάγχρηστον καὶ τὴν ἐκλογὴν ἀντιδότον καὶ τοῦ Ἑσδρα καὶ τὴν θηριακὴν. Σκευασία τοῦ διὰ δάφνης· κηροῦ πιτυίνης κολοφωνίας πίσης νίτρου δαφνίδων ἀνὰ λι. δ' ἀλλὰ ἀνὰ Γ^ο ε νάπτως κέ-
 γχρου πυρέθρου γίγαρτα, εὐφορβίου ἀμμωνιακοῦ σαμψύχου καρδαμώμου
 ἱρεως στέατος χοιρείου ταυρείου ἀνὰ Γ^ο τε, νκρδίνου καὶ κυπρίνου ἐλαίου 5
 τὸ ἀρκοῦν. τοῦ διὰ σπέρματος σκευασία· λινοςπέρμου ξυλ' δὲ τήλεως
 ξυλ' δὲ ἀνίσου δαφνίδων πετροσελίνου σελίνου σπέρματος ζιντζιβέρεως
 ξυλ' εε καὶ τοῦ καρδαμώμου ξυλ' α Κελτικῆς ξυλ'... ἱρεως ξυλ' δὲ μελιλώτου
 βράθυος κχσσίας κρόκου λιβάνου νίτρου πάνακος ρίζης ἀνὰ ξυλ' δὲ ἀμ-
 μωνιακοῦ Γ^ο α τερεβινθίνης Γ^ο α κόκκων κυπέρδου στέατος ταυρείου ξυλ' 10
 στύρακος ξυλ' α κηροῦ Γ^ο α μέλιτος ξυλ' γ καὶ οἶνου καλοῦ τὸ ἀρκοῦν.
 τοῦ δι' οἰνάνθης σκευασία· οἰνάνθης βοτανικῆς ἀκακίας ῥόδων κρόκου
 ἀνὰ δρ. γ μαστίχης δρ. γ φοινίκων - σάρκας μετὰ τῶν ὀστέων - ε κηκίδος ὀμ-
 φακτίδος ῥοῦ Συριακοῦ λιβάνου ἀλόης ἀψινθίου ἀνὰ δρ. γ ἀμμωνιακοῦ δρ.
 ιβ βαλσάμου δρ. γ κηροῦ δρ. μη τερεβινθίνης δρ. ε ἐλαίου σχοινίνου τὸ 15
 ἀρκοῦν. θές δὲ ἐὰν χρεῖα δέη ἐλαίον μῆλινον καὶ οἶνου καλοῦ στύφοντος
 ἔσον χρεῖα δέοιτο εἰς τὸ αὐταρκες. Τροχίσκου τοῦ διὰ σπερμάτων σκευασία·
 ἀνίσου δρ. β ἀμμεως δρ. ε μαράθρου σπόρου δρ. α σελίνου σπόρου δρ. β ὀπίου
 δρ. ε ὑοσχυάμου σπόρου δρ. ε ὕδατος ὀμβρίου δεῦσον καὶ πάλῃ σὺν
 τροχίσκον καὶ δίδου τοῖς πρὸ εἰρημένοις. Τροχίσκου τοῦ παγχρήστου σκευ- 20
 ασία· χυλοῦ γλυκυρίζης ὀπίου ἀνὰ ἔρ. η κρόκου καστορίου στύρακος
 καλαμίτου ἀνίσου ἀνὰ δρ. δ μανδραγόρου τῆς ρίζης δρ. δ μήκωνος τὸ σπέρμα
 ὑοσχυάμου τὸ σπέρμα δρ. η καὶ οἶνου εὐώδους τὸ ἀρκοῦν. δίδου δὲ καὶ τὴν
 ἀθανασίαν αὐτοῖς <ὡς> καὶ προεγράφη ἐπὶ τοῖς δυσεντερικοῖς. Σκευασία τῆς
 ἐκλογῆς ἀντιδότου. βαλαυστίων τ^αρ' α μάκερος τ^αρ' αε ὀμφακίου τ^αρ' α 25
 υλοσχυάμου σπέρματος τ^αρ' α κέρκτος ἐλαφείου τ^αρ' ε ὀπίου τ^αρ' β βάττου
 ἁώρου καρποῦ τ^αρ' α μύρτου μέλανος τ^αρ' α σμύρνης τρωγλ<οδ>ύτιδος
 τ^αρ' ε λυκίου Ἰνδικοῦ τ^αρ' ε κοραλίου τ^αρ' α σιδίων τ^αρ' ε κρόκου τ^αρ' α σχοι-
 νάνθης τ^αρ' ε ῥόδων ξηρῶν τ^αρ' ε Λημνίας σφραγίδος τ^αρ' αε ἀρνογλώσσου
 χυλοῦ τ^αρ' α ἀκακίας τ^αρ' α λαδάνου τ^αρ' α μαράθρου σπόρου ἀνίσου ἀνὰ 30
 τ^αρ' ε στυπτηρίας λιβάνου ἀνὰ τ^αρ' α ῥοῦ μαγειρικοῦ τ^αρ' ε γῆς Σαμίας
 τ^αρ' ε κοιλίας περιστερᾶς τ^αρ' ε κοιλίας ἀλεκτρυόνος ἀσταφίδων ἀνευ τῶν
 γιγάρτων ῥόδων ἀνὰ τ^αρ' τε κόμμεος τ^αρ' α χαλκίτεως κισσήρεως ὀπτῆς
 ἀνὰ τ^αρ' ε χυλοῦ ὑποκιστίδος τ^αρ' α λαγωῦ πιτύας τ^αρ'... ἐχίνων ὀστρα-
 κα κασσίας μήτρας φοινίκων ὀστοῦ ὀστρέων κεκαυμένων οἰνάνθης βοτάνης 35

13 μετὰ ego: falso sὺν cod. 17 Τροχίσκου... εἰρημένοις (20) cf. Paul. II 315,
 4 sqq. τροχίσκου τοῦ]δ σκευασία om. 3 δρ. β om. 3ρ. ε om.
 σπόρου 3ρ. α] σπέρματος ἀνὰ <ι 18 σπόρου] σπέρματος 3ρ. β om. 19
 3ρ. ε om. σπόρου 3ρ. ε] σπέρματος ἀνὰ β ὕδατι ὀμβρίου... εἰρημένοις om.

μίρους συμφύτου ρίζης ἀνὰ τ^αρ' το ταρτάρου ἀσφάλτου τοῦ δαύκου ἀνὰ τ^αρ' ο
 ἀμμωνιακοῦ δαυκίου Κρητικοῦ τοῦ σπέρματος ἀνὰ τ^αρ' α βόλου πετροσε-
 λίνου ἁμμεως καστορίου ἀνὰ τ^αρ' ο πρασίου τ^αρ' α τριβολοσπόρου τ^αρ' τυ
 καὶ σακχάριτος τὸ ἀρκοῦν.

5

Περὶ λειεντερίας Ἀρχιγένους.

- Διττῆς ὑπαρχούσης τῆς λειεντερίας, τῆς μὲν δι' ἐπιπόλαιον ἐλκωσιν
 τῶν ἐντέρων, κατὰ τινος δὲ καὶ δι' οὐλὴν ἐκ δυσεντερίας τὰ πολλὰ ἢ ἐξ
 ἐτέρων γιγνομένης ρευματισμῶν, τῆς δὲ δι' ἀτονίας τῆς κατεχούσης τὴν
 τροφὴν ἐν τῇ γαστρὶ δυνάμεως* καὶ ἀναδιδόναι τὰ σιτία λεῖά τε καὶ κά-
 10 θυγρα καὶ ἄπεπτα διαχωροῦσι ρευματιζομένης ἐπὶ πάντων τῆς γαστρός.
 ἄλλ' ἐπὶ τῶν λειεντερικῶν ἢ τε διέξοδος τῶν σιτίων ταχεῖα γίνεται καὶ
 τὰ τῆς ἀπεψίας ἐπιτεταμένα μᾶλλον ἐστίν, ὥστε μὴ διαδηλοῦσθαι τὴν
 ληφθεῖσαν τροφὴν· καὶ τούτῳ μάλιστα διακρίνονται τῶν κοιλιακῶν κατα-
 15 πλαστέον οὖν αὐτοὺς λινοσπέρμου μετὰ φοινίκων· ἄκρως δὲ ποιεῖ καὶ
 σχοῖνος καὶ βάτος συνεφομένη τῷ δξυμέλιτι· ἐμπνευματώσεως δὲ συνούσης
 καὶ κυμίνῳ καὶ ἀνήθῳ καὶ πηγάνῳ χρηστέον ὁμοῦ. ἐπαυξανομένου δὲ τοῦ
 ρευματισμοῦ συνεμβалоῦμεν μήλων Κυδωνίων στυπτηρίας ὑγρᾶς ἀκακίας
 ὑποκιστίδος βαλαυστίων σιδίων ῥόδων κηκίδος τε καὶ ῥοῦ μαγειρικοῦ. κη-
 20 ρωταὶ δὲ διὰ μυρσίνου ἢ σχοινίνου μετὰ τινος τῶν στυφόντων, οἷον ζωμὸν
 Κυδωνίου ἢ μύρτων σὺν οἶνῳ στύφοντι. ἐπιθέματα δὲ θερμότερα μὲν τό-
 τε δὲ διὰ δαφνίδων καὶ τὸ διὰ σπερμάτων <ὡς> καὶ προεγράφησαν προ-
 βραχέως, στυπτικώτερα δὲ τό τε δι' οἰνάνθης καὶ τὸ διὰ γιγάρτων καὶ τοῦ
 Ἀντύλλου καὶ τὸ Ἐρυθρίου δὲ θαυμαστόν, ὧν τὰς σκευασίας τὰ νῦν μετὰ
 βραχὺ ἐρῶ. χρονιζούσης δὲ τῆς νόσου καὶ δρῶπακι χρηστέον κατὰ τῆς κοιλί-
 25 ας <ὡς> καὶ προεγράφησαν ἐπὶ τῶν δυσεντερικῶν τὴν θεραπείαν καὶ τῇ
 διὰ νάπυος κηρωτῇ καὶ αὐτῇ τῷ νάπυι. Σκευασία τῆς διὰ νάπυος κη-
 ρωτῆς* Καταπότιον λειεντερικοῖς καὶ κοιλιακοῖς... Ξηρῶν ἢ γίγαρτα
 ὀμφακὸς σταφυλῆς ἀγρίας· ἐν ἐκ τούτων ἢ καὶ ἀμφοτέρω κόψας σείσας
 λεπτῇ κοσκίνῳ, δίδου κοχλιάριον ἐν εἰς οἶνον παλαιὸν καὶ στύφοντα χρᾶσιν

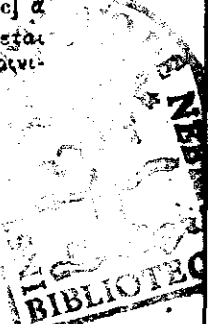
5 Περὶ λειεντερίας κτλ. I^a I 229, 29 sq. Ἀρχιγένους] καὶ κοιλιακῆς δια-
 θέσεως 8 γιγνομένης ἀτονίαν 9 post δυνάμεως signum lacunae post; apud Paul.
 legimus: τὴν δευτέραν οἶμαι διαφορὰν τῇ κοιλιακῇ λεγομένη συντρέχειν διαθέσει· καὶ
 γὰρ ἐπὶ ταύτης ἀτονούσης τῆς γαστρός πέττειν τε συνούσης 10 καὶ ἄπεπτα καὶ κάθυγρα
 11 γίνεται 12 μὴ om. 15 σχῖνος 16 κυμίνου... ἀνήθου... πηγάνου χρηστέον]
 μικτέον ὁμοῦ om. ἐπαυξανομένου 17 μήλα Κυδωνία στυπτηρίαν ὑγρᾶν, ἀκακίαν,
 ὑποκιστίδα 18 βαλαυστίων... ῥόδων om. κηκίδα τε... μαγειρικοῦ] ἢ τινος ἢ
 πάντα 19 ἢ σχοινίνου om. οἶον] οἶνων ζωμὸν... στύφοντι om. 21 δὲ om.
 σπέρματος καὶ προεγράφησαν προβραχέως om. 22 διὰ τοῦ] τὸ 23 ὧν... ἐρῶ om.
 25 καὶ προεγράφησαν... θεραπείαν om. 27 Σκευασία... τὸ ἀφέψημα (15 p. sq.) om.

μίαν εἰς κοίτην καὶ θαυμάσεις. Ἄλλο δυσεντερικοῖς καὶ λειεντερικοῖς· τὸ
 ἡμ. τυροῦ παλαιοῦ τὸ ἐξωθεν, πίσης ξηρᾶς στυπτηρίας στρογγύλης, ἀλε-
 κτρυόνος τὸν ἐνδοθεν ὑμένα τῆς κοιλίας ἐξ ἰσοῦ λαβὼν, δίδου πιεῖν κολ' α.
 Ἄλλο. κάρυα τρία ξηρὰ καῦσον δλόκληρα καὶ δίδου, τετραμμένου τοῦ
 πάσχοντος, πιεῖν καὶ αἰγείαν κόπρον, κατάπλασσε <δὲ> τὴν κοιλίαν μετὰ
 μέλιτος ὅτι διὰ πείρας ἐστὶ. Ἄλλο θαυμαστόν· μίλτου Σινωπίδος <γ> συμφύτου
 λείου <γ> οἴνου Ἀμινναίου κυάθ' γ> συγκέρασσον εἰς ποτήριον καὶ μετὰ
 τὸ ἀποκαθῆσαι τὴν μίλτον δὲς πιεῖν τὸν οἶνον. Ἄλλο· σιδίων κηκίδος
 ὀμφακίτιδος πυρρᾶς ἱρεως ἰσα κόψας καὶ σείσας δίδου κολ' ἐν ἀπυρέτοις
 σὺν οἴνῳ, πυρέσσουσι δὲ μετ' εὐκράτου. ποτήματα δὲ ἀπλᾶ μὲν ἀδίαν-
 τον παλιούρου φύλλα καὶ ἡ ῥίζα, σχοίνη λεία καὶ ἑμοσχοίνη ὁ καρπὸς
 φρυγῆς φακοῦ δίσσεφθον ἢ μετ' ὄξους ἐφθού δις, γίγαρτα ναρδοστάχους
 νάρθηκος χλωροῦ ἢ ἐντεριώνη, ὀξυκάνθης ὁ καρπὸς, ἀκάνθης λευκῆς
 κόρωνοποδίου ἡ ῥίζα, μορέας ἄωρος καρπὸς ξηρανθέντα ἐπιπασσόμενα,
 μᾶλλον δὲ τὰ βάτινα στύφει τοῦ καρποῦ καὶ τῶν φύλλων τὸ ἀφέψημα.
 15 πίνειν ἀρνογλώσσου σπέρμα ἢ λαπάθου τὸ σπέρμα ἢ ῥοῦν ἢ ῥοιᾶς σίδια
 ἢ οὐα ξηρὰ — μᾶλλον δὲ βεβρασμένα ἐν ὄξει — ἢ ὀμφακα ξηρὸν ἢ ἐξ Ἀμ-
 μινναίας σταφυλῆς ἔσον τριώβολον, ἀπυρέτοις σὺν οἴνου αὐστηροῦ κυάθοις
 β, πυρέσσουσι δὲ σὺν ὕδατι ὀμβρίῳ· ἥσσον δὲ στομάχου ἀπτεται ἀλεκτο-
 ρίδων κοιλίας ξηρὸς ὁ ἐνδον ὑμὴν ἐμπασσόμενος τῷ ποτῇ· καὶ τὰ διουρη-
 20 τικὰ οἷον σέλινον ἀδίαντον καὶ τὰ ὅμοια πινόμενα μετοχέτευσιν ἐργάζεται.
 σύνθετα δὲ τὰ τοιαῦτα οἷον ἡ Πολυείδους σφραγίς καὶ ὁ διὰ τοῦ ἡλέκτρον
 τροχίσκος καὶ ὁ διὰ τῆς Αἰγυπτίας ἀκάνθη καὶ τὸ κλειδίον κηλούμενον
 καὶ τὸ διὰ σπερμάτων. ὧν τοιγαροῦν τὰς τούτων σκευασίας πάντων ἐρῶ.
 καὶ τοῦτο δὲ κάλλιστόν ἐστιν· λαπάθου ἀγρίου σπέρματος Γ' αε ἀρνογλώσ-
 25 σου σπέρματος Γ' αε ὑποκιστίδος χυλοῦ <ε> κόμμεως ἢ ἀκακίας· ἀναλάμ-
 βανε Κυδωνίων δὲ καὶ μήλων βρασθέντων εἰς ἀποτρίτωσιν ἀναλάμβανε ἐξ
 αὐτῶν τοῦ ζωμοῦ ἀπόθου ἐν ἀγγεῖῳ· ἐπὶ δὲ τῆς χρείας δίδου. ἡ σύνθεσις
 τοῦ δι' οἰνάνθη καὶ τοῦ διὰ γιγάρτων καὶ τοῦ Ἀντύλλου καὶ τοῦ Ἐρυ-
 θρίου* Σκευασία τῆς Πολυείδους σφραγίδος. στυπτηρίας σχιστῆς <γ> λι-
 30 βάνου <δ> σμύρνης <η> χαλκάνθου ἀλόης ἀνὰ <β> κυτίνων <ιβ> χολῆς
 ταυρείας <ε> — ἐν ἄλλῳ <ις> — οἶνῳ αὐστηρῷ ἀναλάμβανε καὶ χρῶ. Σκευα-

16 πίνειν] ποτήματα δὲ ἀπλᾶ μὲν τὸ om. ἢ ῥοῦν om. μᾶλλον δὲ... ὄξει
 om. 17 ἡ (pr.) om. Ἀμμιναίας 19 β|ε 20 κοιλίας... ἐμπασσόμενος]
 κοιλία ξηρὰ ἐμπασσόμενη post διουρητικά: δὲ 22 τὰ τοιαῦτα οἷον om. ἢ τε
 Πολυείδου post σφραγίς: ἐστὶν 23 καὶ ὁ δὲ τε 24 τὸ δὲ ὧν... ἐρῶ om.
 26 c om. 27 εἰ καὶ μήλων... δίδου] ἀποτριτωθέντων τῷ ἀφεψήματι 28 ἡ σύν-
 θεσις... Ἐρυθρίου* om. 30 Σκευασία κτλ. Γ^α II 318, 7 sqq. Σκευασία om.
 τῆς... σφραγίδος] Ἡ Πολυείδου σφραγίς 31 ἀλόης ἀνὰ om. 32 ante οἶνῳ:
 ἀλόης Γ' α Σκευασία τοῦ δι' ἡλέκτρον κτλ. ib. 315, 19 sqq. Σκευασία... τρο-
 χίσκου] Ὁ δι' ἡλέκτρον καὶ χρῶ om.

οἶα τοῦ δι' ἡλέκτρον τροχίσκου· φυλλίου ἱρεως Ἰλλυρικῆς μαστίχης ἡλέκ-
 τρου κρόκου ἀνά Γρ. α ὀπίου Γρ. β — ἐν ἄλλῃ δὲ Γρ. δ — χρῶ. Σκευασία
 τροχίσκου τοῦ δι' ἀκάνθης Αἰγυπτίας· ἀκάνθης Αἰγυπτίας ῥοῦ λιβάνου
 ἀκακίας στυπτηρίας σχιστῆς χυλοῦ ὑποκιστίδος κηκίδων Λημνίας σφραγί-
 5 δος κορυλλίου συμφύτου Σαμίου ἀστέρος ἀλόης λαδάνου ἀνά τ^{αρ} α οἶνῳ
 ἀναλάμβανε. Σκευασία τοῦ κλειδίου Ὀριβασίου· κηκίδος ὀμφακίτιδος < ἡ
 ὀπίου < δ ὕδατι κατάπλαττε καταπότια εἶσον λα... τὸ μέγεθος καὶ δίδου
 γ ἡ δ. Ἄλλη σκευασία καταποτίων δυσεντερικοῖς, μάλιστα δὲ λειεντερικοῖς·
 σιδίων σμύρνης ἀνά < ἡ στυπτηρίας σχιστῆς ν < δ ὑποκιστίδος χυλοῦ < δ
 10 ἀνάπλαττε μεθ' ὕδατος ὀμβρίου ὀροβιαῖα καὶ δίδου ε ἡ ξ. Ἄλλη ὁμοίως
 σκευασία καταποτίων· δέχεται σμύρναν σίδια στυπτηρίαν σχιστὴν ὀπιον·
 κατάπλαττε ὁμοίως μὲν ὕδατος καὶ ποίησον καταπότια καὶ δίδου. Σκευα-
 σία τοῦ διὰ σπέρματος τροχίσκου ἀνίσου Γ^ο β ἄμμεως Γ^ο ε μαράθρου σπόρου
 Γ^ο α σελίνου σπόρου Γ^ο β ὀπίου Γ^ο ε ἐξ' α ὕσχυάμου σπέρματος Γ^ο ε
 15 ὕδατος ὀμβρίου τὸ ἀρκοῦν ποίησον τροχίσκους καὶ χρῶ. Ἄλλη σκευασία
 τροχίσκου· κρόκου ὀπίου σμύρνης ἀνά Γ^ο α λιβάνου Γ^ο αε καστορίου
 Γ^ο δ καὶ οἶνου στύφοντος τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλη σκευασία τροχίσκου· σμύρνης
 κρόκου ὀπίου καστορίου λιβάνου ἀνά < δ οἶνῳ ὁμοίως. Ἄλλη σκευασία
 τροχίσκου· στύρακος ὀπίου σμύρνης λιβάνου κρόκῳ ἀνά < ε οἶνῳ ὁμοίως
 20 ἡ ἀντὶ οἶνου χυλὸν πολυγόνου. Ἄλλος τροχίσκος ὁ θεοδώρητος ἀστερίου·
 σελίνου ἀσάρου ἀνίσου μαράθρου κηκίδος σμύρνης ὕσχυάμου δαύκου
 μύρτων ἀνά Γ^ο ε πετροσελίνου ἄμμεως ἀνά ἐξ' αε ὀπίου Γ^ο αε καὶ χυλοῦ
 πολυγόνου τὸ ἀρκοῦν. Ἄλλος τροχίσκος· κυμίνου ῥοῦ Συριακοῦ βαλαυ-
 στίων τὸ ἀνθος ἀνά Γ^ο αε σιδίων Γ^ο τε σιλφίου ἐξ' αε ἡ ξηροῦ τε
 25 ποίησον τροχίσκους σὺν χυλῷ πολυγόνου ἡ ἐμπασσε τῇ ποτῇ ἡ φυραθὲν
 ὀξυμέλιτι λαμβάνεται πρῶτ' καὶ ἐσπέρας. Ἄλλος θαυμαστός πρὸς λειεντε-
 ρικοὺς τροχίσκος· μύρτων ξηρῶν κο' αε ἀνίσου ῥόδων ξηρῶν οἰνάνθης
 ἀνά κο' τε φοινίκων βαλάνους κ'· ποιεῖ τροχίσκους σὺν χυλῷ πολυγόνου
 καὶ δίδου < α μεθ' ὕδατος ἡ μετὰ κράματος. καὶ ἡ δι' ἐχιδνῶν Ἀνδρομάχου

1 post φυλλίου: Γ^ο ε ἱρεως ante κρόκου transp. Ἰλλυρικῆς om. post
 ἡλέκτρον: ῥινήματος 2 Γρ. α] Γ^ο δ Γρ. β] Γ^ο β ἐν ἄλλῃ... χρῶ om.
 Σκευασία κτλ. ib. 316, 1 sqq. Σκευασία... τοῦ] δ 4 ὑποκιστίδος χυλοῦ κηκίδος
 5 ἀνά τ^{αρ} α] τὸ ἴσον 6 ἀναλάμβανε om. Σκευασία κτλ. ib. 9 sqq. Σκευασία
 τοῦ κλειδίου] τὸ κλειδίον post Ὀριβασίου: δυσεντερικὸν καὶ κοιλιακὸν κατάπλαττε]
 πλάσας 7 ὕσον μέγεθος καὶ om. 12 Σκευασία κτλ. ib. 315, 4 sqq. 13 σπερ-
 μάτων Γ^ο β om. Γ^ο ε om. σπόρου] σπέρματος 14 Γ^ο α] ἀνά < ι σπέρματος
 Γ^ο ρ om. Γ^ο ε om. ἐξ' α om. post σπέρματος: ἀνά Γ^ο ε] < β 15 ὕδα-
 τος... χρῶ] ὕδατι λείου 23 Ἄλλος κτλ. P^a I 231, 3 sqq. Ἄλλος τροχίσκος om.
 post κυμίνου: πέπερεως ῥόδος Συριακῆς βαλαυστίου 24 τὸ ἀνθος om. τε] α
 ἐξ' αε] Γ^ο I' (= ε) τε] α 25 ποίησον... πολυγόνου ἡ om. φυρῶν 26 λαμβάνεται
 om. Ἄλλος θαυμαστός... τροχίσκος om. 27 ξηρῶν pr.] μελάνων 28 φοινί-
 κοβαλάνους σὺν χυλῷ πολυγόνου om. 29 διὰ Ἀνδρομάχου om.

μέγιστόν ἐστι βοήθημα. Ἡροδότου ἀντίδοτος πρὸς λειεντερίαν ἡ λεγομένη
 σάμψα· μελαίνης ἐλκίας ἐψήσας σὺν ὄξει καὶ λεάνης σὺν πυρίσει καὶ
 μίξας σιδήρων μετὰ πεπέρεως λευκοῦ καὶ βράχεος οἴνου στύφοντος κηλοῦ
 ἢ ἐλαίου δίδου νήσται κατ' ἰδίαν καὶ σὺν ἀρίστῳ. Ξηρίον πρὸς κοιλιακοῦς
 διὰ πείρας· ἄμμεως φρυκτῆς καὶ ὀρύζης φρυκτῆς ἀνὰ < γ' σελίνου σπέρ- 5
 ματος < β' πεπέρεως λευκοῦ σμύρνης ἀνὰ < β' ξυλοκαρσοφύλλου σπόρου
 ἀκακίας ἀνὰ < α' στυπτηρίας σχιττῆς < τε κηκίδος < α' γιγάρτων στα-
 φίδων φρυκτῶν < α' ἐρείκης καρποῦ < γ' λειώσας ἅπαντα ἐπὶ δὲ τῆς χρείας,
 λαβὼν τοῦ ξηροῦ Γρ. δ' μίξα· μετὰ σταφίδος ἐκχιγαρτισμένης Γρ. ἡ καὶ
 λειώσας τὸ πᾶν, δίδου εἰς κοίτην ὅφει καὶ πρωτ' εἰς εὐκρατον. ἔστω δὲ τὸ 10
 ἔλιν εἰς δύοσεις β'. ἡ δὲ τροφή ὀριμείας μὲν καὶ χολώδους οὕσης τῆς ἀπο-
 κρίσεως διὰ τε χόνδρου καὶ ὀρύζης ἀλικῶς τε καὶ τῶν παραπλησίων γινέσθω
 συνεφομένων αὐτοῖς τῶν στυφόντων οἶον ἀπίων μήλων Κυθωνίων μεσπί-
 λων μοσκούλων καὶ τῶν ὁμοίων πάντων καὶ τὸ δξύγαλα ὀπτώμενον μετὰ
 σιδήρου ἢ ὁμοίως τὸ ἀπεφθον τούτοις ἀρμόζει. ποτὸν δὲ οἶνος στυφὸς ὕδα- 15
 ρῆς καὶ λεπτὸς ἢ τι τῶν ἡδέων ἔστω πομάτων. φλεγματικωτέρων δὲ αὐτῶν
 ἐκκρινόντων ἐπὶ τάναντία τὴν τροφήν μεταγάγωμεν σπέρματα δὲ τινα τῶν
 εὐστομάχων τῇ τροφῇ παραμιγνύσθω, οἶον κολίαντρον ἀνισον ἢ κύμινον
 ἢ σελίνου σπέρμα καὶ φακὸς δὲ δίσσεφθος μεθ' ὕδατος ὀμβρίου ἢ μετ'
 ὄξους πολλῆς αὐτοῦς ὦνησε ἐσθιόμενος σὺν ὄξει ἢ σὺν ὄξυμέλιτι αἶ τε 20
 κράμβαι δίσσεφθοι. κάλλιστον δὲ τὴν δευτέραν αὐτῶν ἐψησιν ἐν ὀξυκράτῳ
 γίνεσθαι. οἶνον δὲ τινα τῶν παλαιῶν καὶ στυφὸν καὶ θερμὸν δυνάμενον
 οἱ τοιοῦτοι πινέτωσαν. Ἐκ τοῦ Δυναμεροῦ δυσεντερικὸν καὶ λειεντερικὸν
 ἐπίρρημα ποιοῦν καὶ πρὸς ρεῦμα ὀφθαλμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἐντεροκοιλιακῶν·
 σκαμμωνίης Γ' β' ζιντζιβέρεως λιβάνου ἀκακίας θείου ἀπόρου μαστίχης ἀνὰ 25
 Γ' α' ὄξει φυράσας καὶ ποιήσας γλοιῶδες ἐπίπασσε ὀθονίῳ καὶ ἐπίθει κατὰ
 τῶν ἐντέρων. Σκευασία δρώπηκος καὶ πιττώσεως Ἀρχιγέινους· πεπέρεως
 πυρέθρου κάγχρους ἀσφάλτου. εἰ δὲ ξηρὸν καὶ δέη ἐμβαλλε καὶ θείον ἄπυρον
 ἄλδος τέφραν κληματίδων. εἰ δὲ ἀμύξαι· λιμνήστις ἐμβάλλεται· ἡ καλαμίνθη 30
 ἀδάρηκη ἢ εὐφόρβιον. ἕκαστον δὲ τούτων λείον γενόμενον ἐμπάσσεται τοῖς
 τηκτοῖς. ἔστι δὲ ὁ συνήθης ὑπὸ πλείστων σκευαζόμενος δρώπηξ ὁ γάλλος
 λεγόμενος. κολοφωνίης τῆς λιβανίζουσης καὶ πιτυίνης καὶ τῆς ῥυπαρᾶς

1 μέγιστον] δὲ θηριακὴ τούτοις ἀριστον Ἡροδότου... δύοσεις β' (11) om. 13
 οἶον om. τινός, ἀπ' οὗ μήλου Κυθωνίου, μεσπίλου 14 μοσκούλων om. πάντων
 om. τὸ δξύγαλα... ὁμοίως om. 15 post ἀπεφθον: δὲ γάλα ἀρμόζει αὐτὸς οἶνος·
 ἢ στυφός om. 16 καὶ om. φλεγματικώτερα 17 δέ]τε 18 τῇ τροφῇ om.
 παραμιγνύ-τες οἶον κολίαντρον om. 19 ἡ φακὴ δις ἐψέθεισα μεθ' ὕδατος...
 ὄξους om. 20 ἐσθιόμενος post ὄξει: βραχεῖ σὺν om. 21 post δίσσεφθοι: καὶ
 αὐταὶ κάλλιον αὐτῶν post ἐψησιν transp. 22 παλαιότερων στυφόν... τοιοῦτοι]
 θερμότερων 23 Ἐκ τοῦ... ἐντέρων om. 31 δρώπηξ κτλ. P^a II 379, 1 sqq. 32
 λεγόμενος] Ὀριβασίου καὶ (pr.) om. ῥυπαρᾶς om.

- ξυλώδους ῥητίνης τῆς ἐν τοῖς κεραιμίοις κομιζομένης ἀποχύματος πίσης
 ξηρᾶς πίσης ὑγρᾶς Βρυττίας λι. β̄ κηροῦ λι. δ̄ νίτρου λι. ᾱ ἀσφάλτου
 χαλβάνης ἀδάρκης πυρέθρου Ἰλλυρικοῦ ἑλλεβόρου λευκοῦ πεπέρως
 ἀνά Γ' δ̄ θείου ἀπύρου Γ' γ̄ καστορίου ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος σταφί-
 5 δων ἀγρίων ἀνά Γ' β̄ ἐλενίου συκίου ὀποβαλασάμου Γ' ζ̄ χρῶ. Ἄλλος δρω-
 παξ κάλλιστος δόκιμος· ἔχει δὲ οὕτως· πίσης ξηρᾶς κηροῦ κολοφωνίας ἀνά
 λι. ᾱ νίτρου Γ' ζ̄ ἀσφάλτου Γ' ζ̄ θείου ἀπύρου Γ' ᾱσ πεπέρως εὐφορβίου
 ἀδάρκης ἀνά Γ' ᾱ κληθαρίδων <δ̄ κυπρίνου ἐλαίου Γ' δ̄ χρῶ. διὲ δέ, ὡς
 προεῖρηται, τὸν δρώπακκα θερμῷ <ἐλαίῳ> καταχρίειν καὶ πάχος ἔχοντα
 10 κατὰ λόγον τῆς τοῦ κάμνοντος δυνάμεως προσεξυρημένων τῶν ἐν τοῖς
 χρωμένοις τόποις τριχῶν. τοὺς δὲ εὐτόνως δρωπακιζομένους καὶ λούειν προ-
 σήκει ἐπικειμένου τοῦ δρώπακκος καὶ γυμναζομένου, εἰ οἶόν τε· αἰθρώς
 δὲ ἀποσπωμένος ὁ δρώπαξ δύναται τονῶσι τὸ ἐνδεδωκὸς πνεῦμα καὶ
 ἀνακαλέσασθαι πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἀναμνήσαι τῶν ἰδίων ἔργων.
 15 Ἐπὶ δὲ τῶν μὴ κατεχόντων τὴν τροφήν, φησὶν Ἀρχιγένης, σικύαν
 ὡς μεγίστην κύρην τῇ στομάχῳ ἢ τῇ ὀμφαλῇ χρηστὴν καὶ κολλη-
 τέον <μὴ ἀρ>κυμένης δὲ ταύτης θρεπτέον αὐτοὺς τῶν ἐρημένων
 τινὶ τροφῶν ἔχοντι καὶ κολιαντρον καὶ οἶνον. εἶδου δὲ καὶ τὴν διὰ
 Κυδωνίων μῆλων ἀντίδοτον <ὡς> καὶ προεγράφη καὶ Κυδωνίων μῆλων
 20 ὕστερον παραλκμβανέσθω καὶ κατάρχησιν ὑπνωτικὴν τὴν δι' ὀσχυάμου καὶ
 ὀπίου, δοτέον δὲ τὴν διὰ κωδῶν ἀντίδοτον. Πρὸς δὲ τὰς σπασμώδεις
 συνολκὰς· ἐλαίῳ βραχὲν μυρσίνινον ἢ ἔλαιον μόνον παλαιὸν ῥάκει
 θερμῷ τοῖς μυσὶ ἐπιτιθέναι κηρωτὰς ὑγρὰς ἐχούσας τι καὶ καστόριον
 λουτρόν, πρὸς δὲ τοῦτο ὕδατι θερμῷ προσαντλητέον τὰ κύλα ἔχον
 25 τὸ ὕδωρ ταῦτα· οἷον μύρτων μελανῶν τὰς κολλητικὰς κορυφὰς σίδια
 κενταύρια βαλαύστια ῥοῦ βυρσοδεφικοῦ πτέριν ἐλελίσρακον λιβανωτίδα
 βάτους. βῆσσαν ὁμοῦ πάντα εἰς ἀποτρίπτωσιν καὶ λούε τὰ κύλα ἄχρι καὶ
 τῆς ὀσφύος. εἰ δὲ καὶ ἀγρυπνίαι γίνονται τοῖς πρὸς ἀγρυπνίας εἰρημένοις
 χρηστὴν. μήπω λουούσης δὲ τῆς δυνάμεως καὶ τὸ διὰ κωδῶν αὐτοῖς πο-
 30 τιστέον. παρακμῆς δὲ γενομένης ἐπὶ λουτρόν ἀκτέον ἔχον ῥόδα μυρσίνην
 σχοῖνον πτέριν ἐλελίσρακον καὶ λιβανωτίδα. μετὰ δὲ τοῦ λουτροῦ ἀνακο-
 μιστέον αὐτοῖς ὄρμινον ἔχον ἐντὸς τούτου ῥόδα καὶ ῥοῦν μαγειρικόν,
 ἕκτος δὲ ἐπαλείπτεον κηρὶ λευκὴν ἀντὶ λέπτους ἢ περδίκων ἢ περιστερῶν
 ἀδάρκης κατοικιδίων ἢ πόσιν ἢ τοῖς παρὰ πλησίον. εἶδου θαρρῶν καὶ τὴν
 35 δι' ἐχιδνῶν θηρικὴν ὅσον ξυλόκοικις μετ' οἶνου εὐκράτου ὅτι μεγίστον
 ἔστι ἐπὶ τοῦτο βοήθημα.

1 ῥητίνης... κομιζομένης] καλουμένης ἐν Ἰταλίᾳ μόνη γενομένης 2 post ξηρᾶς:
 ἀνά λι. δ̄ πίσης (ὕγρᾶς om.) βρυττίας λι. β̄ ante νίτρου post δ̄: φρυκτῆς Γ' ᾱ
 3 post πυρέθρου: ἀνά Γ' ζ̄, ὀποπάνακος, εὐφορβίου Ἰλλυρικοῦ om. 4 θυμιάματος
 om. σταφίδος ἀγρίας 5 ἐλενίου συκίου] ἐλαίου Σικυωνίου λι. ᾱ χρῶ om.
 14 post ἔργων sequitur σκευασία τοῦ σιναιτισμοῦ (cf. Del. III, 181)

SIGLE ED ABBREVIAZIONI DEL CODICE

Γρ.	=	γράμμα
δρ. oppure <	=	δραχμή
εξ ^Γ	=	εξάγιον
ήμ.	=	ήμινα
κο.	=	κοτύλη
κο ^ν	=	κόνδυ
κο ^λ	=	κοχλιάριον
κυαθ.	=	κύαθος
λι.	=	λίτρα
ξ ^ς	=	ξέστης
ξυ ^λ	=	ξύλον
Γο	=	οὐγγία
τ ^{αρ}	=	ταρτημόριον
ο	=	$\frac{1}{2}$
τ	=	$\frac{1}{4}$

INDICE

<i>Premessa</i>	<i>pag.</i> 7
* <i>Αρχιγένους</i> περί φλεγμονῆς σπληνός	9
* <i>Αρχιγένους</i> θεραπεία	» 12
* <i>Αρχιγένους</i> περί τῶν ἐλμίνθων γενῶν καὶ πόσαι διαφοραὶ	14
<i>Περὶ λειεντερίας</i> * <i>Αρχιγένους</i>	20
<i>Sigle ed abbreviazioni del Codice</i>	25

COLLANA DI STUDI GRECI

DIRETTA DA

VITTORIO DE FALCO

- Vol. I. — PAGINE DEL NUOVO TESTAMENTO a cura di F. Gagliuolo. Parte prima: Dai Vangeli di S. Matteo e S. Marco. 1944.
- » II — L. Massa Positano. SAFFO. 1945 (in ristampa la 2ª ediz.).
- » III — MENANDRI EPITREPONTES edidit V. De Falco. Accedunt Vetera Menandri Testimonia Selecta. 1945. (II Ediz. 1949).
- » IV — SOFOCLE. AIACE. Traduzione in prosa di V. De Falco. 1945 (III Ediz. 1951).
- » V — FRAMMENTI DELLA COMMEDIA GRECA E DEL MIMO NELLA SICILIA E NELLA MAGNA GRECIA. Testo e commento di A. Olivieri. Parte Prima: Frammenti della Commedia Dorica Siciliana. 1946.
- » VI — L. Massa Positano. L'UNITA' DELL'AIACE DI SOFOCLE. 1946.
- » VII — A. De Lorenzi. I PRECEDENTI GRECI DELLA COMMEDIA ROMANA. 1946.
- » VIII — IPERIDE. LE ORAZIONI IN DIFESA DI EUSSENIPPO E CONTRO ATENOGENE. Introduzione, Testo critico, Commento e Appendice di V. De Falco. 1947.
- » IX — FRAMMENTI DELLA COMMEDIA GRECA E DEL MIMO NELLA SICILIA E NELLA MAGNA GRECIA. Testo e Commento di A. Olivieri. Parte seconda: Frammenti della Commedia Fliacica e del Mimo Siciliano. 1947.
- » X — SAFFO E ALCEO. TESTIMONIANZE E FRAMMENTI. Introduzione, testo critico e traduzione di C. Gallavotti. Parte prima 1947. (in ristampa la 2ª ediz.).
- » XI — IMP. CAESARIS AUGUSTI INDEX RERUM A SE GESTARUM. Testo latino e versione greca secondo gli esemplari Ancirano Antiocheno Apolloniense, con introduzione e note di G. Pugliese Caratelli. 1947.
- » XII — L. Massa Positano. L'ELEGIA DI SOLONE. ALLE MUSE. 1947.
- » XIII — DEMETRII TRICLINII IN AESCHYLI PERSAS SCHOLIA nunc primum edidit L. Massa Positano. 1948.
- » XIV — R. Cantarella. I NUOVI FRAMMENTI-ESCHILEI DI OSSIRINCO. 1948.
- » XV — SAFFO E ALCEO. TESTIMONIANZE E FRAMMENTI. Introduzione, testo critico e traduzione di C. Gallavotti. Parte seconda. 1949.
- » XVI — FRAMMENTI SULLA PENTECONTAETIA a cura di Marcello Gigante. 1948.
- » XVII — PROCOPIO. PAGINE SCELTE a cura di B. Lavagnini. Parte Prima. Introduzione e Testo. 1949.
- » XVIII — EPIGRAMMISTI GRECI DELLA MAGNA GRECIA E DELLA SICILIA, a cura di A. Olivieri. Testo critico, commento e appendice. 1949.
- » XIX — ENEA DI GAZA. EPISTOLE a cura di L. Massa Positano. 1950.
- » XX — S. Accame. RICERCHE INTORNO ALLA GUERRA CORINZIA. 1951.
- » XXI — HFSIODI CATALOGI sive EOEARUM Fragmenta edidit A. TRAVERSA. 1951.
- » XXII — POETI ITALOBIZANTINI DEL SECOLO XIII. Introduzione, testo critico e commentario di Marcello Gigante. 1953.
- » XXIII — L. Massa Positano. LA TRADIZIONE MANOSCRITTA DELLE QUAESTIONES PHYSICAE DI TEOFILATTO SIMOCATA. 1953.
- » XXIV — TEOFILATTO SIMOCATA. QUESTIONI NATURALI, a cura di L. Massa Positano. 1953.
- » XXV — DEMADE ORATORE. Testimonianze e frammenti, a cura di V. De Falco. Seconda Edizione. 1955.
- » XXVI — C. Brescia. RICERCHE SULLA LINGUA E SULLO STILE DI EPICURO. 1955.

LIBRERIA SCIENTIFICA EDITRICE
NAPOLI — CORSO UMBERTO I, 40 — NAPOLI